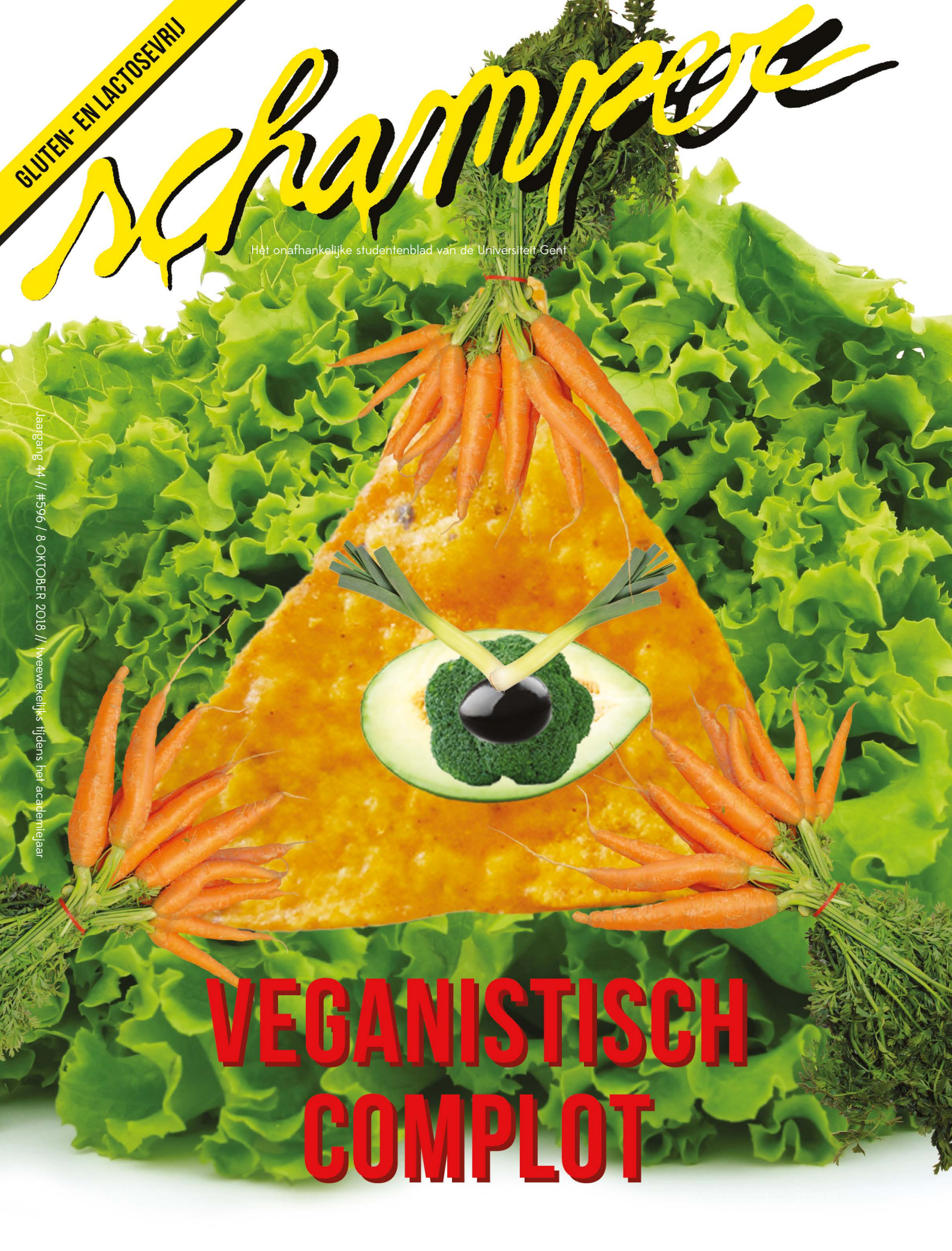

GLUTEN- EN LACTOSEVRIJ

schampere

Het onafhankelijke studentenblad van de Universiteit Gent

Jaargang 44 // #596 / 8 OKTOBER 2018 // tweewekelijks tijdens het academiejahr

VEGANISTISCH COMLOT

COLOFON

Oplage

4000 exemplaren op gerecycleerd papier, gratis verspreid in alle faculteiten, resto's en homes van de UGent. Verschijnt tweewekelijks tijdens het academiejaar.

Verantwoordelijke uitgever

Pieterjan Schepens
Hoveniersberg 24, 9000 Gent

Druk

Cartim
Jan Samijnstraat 11, 9050 Gent

Hoofdredacteur

Pieterjan Schepens

Chef Eindredactie

Luna Nys

Coördinator

Elena De Bacquer

Chef Cultuur

Nicky Vandeghinste

Chef Reclame & PR

Timme Craeye

Chef Wetenschap

Daan Van Cauwenberghe

Chef Lay-out

Arthur Jacobs

Chef IT

Wout Vierbergen

Redacteurs

Daan 'brugspaghetti' Van Cauwenberghe, Vince
'krokettes' De Gols, Arthur 'Fair Trade burger' Jacobs,
Nicky 'oxfamwijn' Vandeghinste, Ella 'zalmstaart' De
Smet, Emilie 'kipfilet met kruidenkaas' Devreese, Luna
'10 cent waterbeker' Nys, Lois 'lasagna' Savat, Sarah
'wienerschnitzel' Van Meel, Wout 'salad bar' Vierbergen,
Antoon 'vol au veggie' Van Ryckeghem, Pieterjan
'cannelloni ricotta spinazie' Schepens

Medewerkers

Elise 'pasta met olijf' Maes, Linus 'veggie gyros'
Vermeulen, Senne 'paella mixed' De Reuse, Keanu
'pangasius' Colpaert, Mingtje 'garnaalkroketten' Wang,
Helena 'kalkoengebraad' Cazaerck, Evert 'balletjes
in tomaatsaus' Nerinckx, Mathias 'kip tikka masala'
Stichelbaut, Thomas 'illegale soep in eigen beker' De
Paepe

Illustraties

Robbe 'kabeljauw in tuinkruidensaus' Strybol, Nicky
Vandeghinste, Luna Nys, Emilie Devreese, Thomas De
Paepe

Foto's

Senne De Reuse, Linus 'ravioli met groenten en
champignons' Vermeulen, Rania 'blinde vink' El Mard,
Nicky Vandeghinste, Luna Nys, Wout Vierbergen, Arthur

Eindredactie

Timme 'kaaskroketten' Craeye, Nicky Vandeghinste,
Wout Vierbergen, Luna Nys, Ella 'quiche lorraine' Roose,
Vital 'braadworst' Van Achte, Daan Van Cauwenberghe,
Elena 'maaltijdsoep' De Bacquer, Elise Maes, Emilie
Devreese, Antoon Van Ryckeghem, Pieterjan Schepens,
Vince De Gols

Cover

Thomas De Paepe

Principes

door Pieterjan Schepens

Dries Van Langenhove. Het hoge woord is eruit. Ik heb lang getwijfeld of ik onschuldige zielen opnieuw met zijn naam lastig zou vallen. Ik wou Schamper zuiver houden. Nieuw jaar, nieuw tijdperk. Laat ons de demonen van vorig jaar achter ons laten. In de vorige editie werd zijn naam niet vermeld; een poging door enkele redacteurs om hem in memevorm binnen te smokkelen werd vrijdeld.

Alles was goed.

Halve maatregelen en gezwets hebben helaas een magnetische werking

op de pers. Open en bloot ligt het daar, Dries' voorstel om de studenten te laten stemmen over het behoud van zijn zitje in de Raad van Bestuur. Klaar voor de kwinkslag, voor het genoegzaam betoog dat de inconsistenties in de redenering ontmaskert. Maar ik moet sterk zijn, en hem niet meer aandacht geven dan hij al krijgt.

Ik zoek een afleiding. De universiteit heeft, samen met de andere Vlaamse universiteiten, een openbare oproep gedaan om de financiering voor het hoger onderwijs te vergroten. Dit is ongezien, en onverwacht: nog tijdens de rectorverkiezingen vorig jaar gaf

Rik Van de Walle aan dat hij zijn financieel heil niet in de overheid zou zoeken. Ik juich het initiatief toe. De subsidies van de Vlaamse Regering vormen slechts een klein deel van het universiteitsbudget, maar ze zijn een symbool voor het belang van het hoger onderwijs voor onze samenleving - een belang dat niet in verhouding staat tot de steun die de overheid tegenwoordig

biedt aan universiteiten die voor belangrijke structurele uitdagingen staan.

Maar laat ons het toegeven: overheids-

financiering is saai. Dries lonkt nog steeds. De redding komt onverwacht: mijn mailbox kondigt aan dat **Leo de Vinvis** de Sint-Baafskathedraal verlaat. Collectief hartzeer op de redactie. Los van de inherente aantrekkingskracht van babywalvissen, stond het beest niet mis in de kathedraal. Zelfs qua kleur contrasteerde hij mooi met het zwarte marmer van de kooromgang. Laten we dus onthouden dat de universiteit ons Leo de Vinvis in de Sint-Baafskathedraal schonk, en laten we ons er over verontwaardigen dat de faculteit Diergeneeskunde nu met zijn stoffelijke resten gaat lopen.

“

Leo de Vinvis
verlaat Sint-Baafs

Onderwijs

- 5 Kort en Just UGent Things
- 6 Verenigingsvetes: Zeus WPI vs WiNA
- 7 E-mailmonsters
- 8 Verduurzaming resto's
- 10 Studenten in de politiek
- 13 Column
- 14 Decanenboekje
- 17 The Schamper Times
- 18 Internationaal: Memecultuur in VK
- 20 Streek van de week

Wetenschap

- Wetenschapskort 22
- Dr. Schamperstein 23
- Schamperlab: Youtuberadicalisering 24
- SIMON-test 26

Cultuur

- 30 Cultuuragenda
- 32 Eva De Roovere
- 34 Student Kick-Off
- 36 Gedicht: Vrij
- 37 Recensie: Het Lam Gods

Satire

- De Liegende Reporter 38
- Strip & Liegende Stagiair 39

VIND DE WEG NAAR JOUW STUDENTENRAAD

Politieke en Sociale
Wetenschappen
StuRa@ugent.be

Economie & Bedrijfskunde
voorzitter@stuveco.be

Wetenschappen
StuW@ugent.be

Recht & Criminologie
fb.com/stuverfaculteitrechtencriminologie

Letteren & Wijsbegeerte
StuArt@ugent.be

Bio-ingenieurswetenschappen
fb.com/stubiogent

Psychologie & Pedagogische
Wetenschappen
ppsr@student.ugent.be

Diergeneeskunde

Ingenieurswetenschappen
& Architectuur
FRiS@vtk.ugent.be

Geneeskunde &
Gezondheidswetenschappen
info@stugg.be

Farmacie
StuFF@ugent.be

Een gezellig avondje uit met vrienden, dat is aangenaam maar zo ouderwets. Vrienden zijn immers van het Facebooktijdperk en we weten allemaal dat daar stilletjes een einde aan zit te komen. Ga dus mee met je tijd en maak je eigen familie! Leer nieuwe toffe bloedverwanten kennen op een van de volgende evenementen en ga dan ook zeker samen jullie gemeenschappelijk bloed doneren (**Bloedinzameling, VDK, 15/10**). Een familie begint bij een gezin, een vertrouwde kring mensen waar je steeds op terug kan vallen. Stel dus de komende weken zelf jouw nieuw samengesteld gezin samen! Je hebt keuze uit wel drie moeders: **Moeder Lies** kan je ontmoeten op haar **Jungleparty (8/10)**, **Moeder Meetjesland** geeft een **Cocktailfeestje (11/10)** en **Moeder Egmont** leer je kennen op haar **Nadoop + Schachtenkonvent** in Zottegem op

13/10. Voor een bijpassende vader raad ik je de **Best wel Bangelijk Benoemde Bierbowling** van **Internia Overpoort** aan op 10/10. Op de **Peter- en meteravond (VLK, 8/10)** kies je zelf een suikertante of -nonkel die zich zal bekommeren over jouw nieuwjaarszakcentje. Begin maar al te schrijven aan een melige nieuwjaarsbrief. Op zoek naar een jonger nichtje of neefje? Kom suikerbonen schranzen op de **Doop (HSC 't Wielke, 22/10)**. Ontmoet ook daar een verre opa of oma die speciaal voor deze gelegenheid overvloog naar België. Als je het door te veel familieconflicten allemaal niet meer ziet zitten kan je ook op een verantwoord Limburgs tempo shotjes achterover slaan op de **Limburgse Avond (Limburgia, 17/10)** of als je een gemiddeld dranktempo prefereert, is er ook de **Jeneveravond (Dionysus, 11/10)**

Just UGent things: De huisstijl

VAN OPENLUCHTAUDITORIUM TOT LEESCAFÉ

Stel je even een zonnige nazomerende herfstdag voor. Nu zou je toch veel liever buiten op een dakterras zitten dan in een muf auditorium? Anno 1950 was het voor de studenten aan de Boekentoren een optie. Daar op het dak was er immers een luifel waaronder les werd gegeven. Het dakterras was inbegrepen in het originele plan van de Boekentoren en was in gebruik tot de jaren 50, toen het afgebroken werd wegens stabiliteitsproblemen. Tijdens de renovatie van de Boekentoren vanaf 2012 werd het dakterras gereconstrueerd, ditmaal met een verstevigde structuur. Bij de afronding van de werken zijn er plannen om het te laten functioneren als leescafé. In de tussentijd valt de luifel te spotten vanaf de tijdelijke ingang van de bibliotheek aan de Sint-Hubertusstraat.

tekst door Mingtje Wang, foto door Sergysels

DE OORSPRONKELIJKE LUIFEL

tekst door Evert Nerinckx

illustratie door Nicky Vandeghinste

Verenigingen vetes Zeus WPI vs. WiNA

We proberen allemaal in vrede samen te leven, maar conflicten zijn nu eenmaal onvermijdelijk. Die conflicten stapelen zich soms echter op tot echte vetes. En geen enkele vete is zo sappig als die tussen twee studentenverenigingen. Omdat er geruchten waren over een Zeus WPI - WiNA onafhankelijkheidsoorlog uit 2015, gingen wij uitspitten hoe het zit tussen die twee. Het bleek allemaal wel mee te vallen.

DE 'I' IN WINA

De studenten informatica worden in het Gentse studentenleven rijkelijk bediend. Meerdere studentenverenigingen houden zich bezig met het vermaak van onze computerwetenschappers. Zo is er voor hen niet alleen WiNA (de faculteitskring wiskunde, informatica, fysica en sterrenkunde) maar ook de vereniging Zeus WPI. Zowel studentenvereniging Zeus WPI als WiNA vissen dus min of meer in dezelfde vijver om leden aan te trekken. Levert dat soms spanningen op tussen deze informativereenigingen? Dat valt allemaal wel mee, zo blijkt, al waren er tussen beide verenigingen in het verleden weleens kleine akkefietjes.

Wout Schellaert, PR-verantwoordelijke bij Zeus WPI, is echter formeel over de verhouding tussen de twee verenigingen: "Eigenlijk zijn we best goede vriendjes hoor." Wanneer hem de vraag gesteld wordt wie de informatici nu het best vertegenwoordigt, is er twijfel. "Maar kijk eens naar de naam alleen al: bij WiNA hebben ze niet eens een hoofdletter over voor de 'i' van informatica."

Het is wel zo dat beide verenigingen hun eigen accenten leggen, wat hen eigenlijk vrij complementair maakt. Schellaert: "Wie echt vooral aan projecten rond informatica wilt werken, zit beter bij Zeus WPI, wie echter graag ook de studentikoze activiteiten van een typische studentenvereniging meepikt, kiest misschien eerder voor WiNA." **Nathan Steyaert**, praeses van WiNA, vult aan: "De nieuwe studenten passeren op de introductiedag zowel langs WiNA als langs Zeus WPI, maar beide verenigingen komen in het algemeen niet in elkaars vaarwater." De grootste fanatiekelingen onder de informatici zitten volgens Schellaert en Steyaert echter wel bij Zeus: "Een deel van onze activiteiten bij Zeus bestaat ook effectief gewoon uit het schrijven van software. Mensen vragen zich wel eens af waarom wij dat ook in onze vrije tijd doen."

MENSEN DIE STENEN ONDERZOEKEN

De beide verenigingen delen ook een territorium. Ze hebben elk een kelder-ruimte op De Sterre. Hoewel dat nog nooit tot een territoriumconflict leidde,

zegt Schellaert wel zijn neus op te halen. "Als het doop is durft het daar wel al eens stinken. *Allez*, de WiNA-kelder in het algemeen stinkt eigenlijk wel." De praeses van WiNA protesteert dat het wel nog mee valt. "Recent rook het in onze kelder nog vrij *fishy*, maar ondertussen is dat opgelost."

Er zijn ook vrij veel informatici die zich zowel bij WiNA als bij Zeus engageren, wat de vriendschappelijke band tussen beide verenigingen natuurlijk ten goede komt. De rivaliteiten tussen Zeus WPI en WiNA gaan dan ook niet verder dan wat ludieke steekjes over en weer, in de vorm van memes uiteraard, of wat had u gedacht. Steyaert: "De meeste *banter* richt zich eigenlijk op de industrieel ingenieurs of de geologen." Waarom dan net de geologen? "Tja, dat zijn mensen die stenen onderzoeken."

Nog een laatste advies voor twijfelende informatici? Schellaert: "Als je WiNA een bende marginalen vindt, kom dan bij Zeus WPI." Steyaert: "En als je Zeus WPI een groep saaie *nerds* vindt, kom dan bij WiNA. Of doe niets met uw leven. U bent vrij in uw keuze."

E-mailmonsters

door Wout Vierbergen

illustratie door Shauni De Gussem

Iedereen heeft wel die vriend wiens UGent-e-mailadres complete waanzin en niet te onthouden is, en naar wiens naamgenoot je al meer e-mails gestuurd hebt dan naar de persoon in kwestie zelf. Maar er is hoop.

Hoop dat de naamgenoot de UGent gebouwen niet meer betreedt.

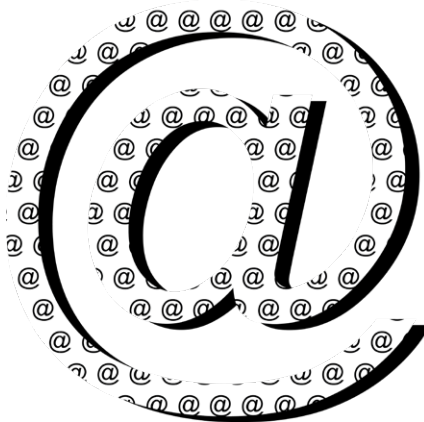
DE EERSTEN ZULLEN DE BESTE HEBBEN

Telkens wanneer een nieuwe student of werknemer verwelkomd wordt aan onze universiteit krijgt deze een accountnaam en e-mailadres toegewezen. Je accountnaam is de vreemde combinatie van letters uit je volledige naam waarmee je op Minerva en co inlogt. Natuurlijk zorgt dit voor problemen wanneer er twee Arthur Jaspers zich inschrijven. De eerste zal gaan lopen met het mooie `arthur.jaspers@ugent.be` e-mailadres, terwijl de laatkomer iets in de trant van `ajasper.jaspers@ugent.be` zal krijgen. Een combinatie van accountnaam en familienaam.

NIET ZO TOF

"De makkelijkste manier om in geval van naamgenoten een uniek e-mailadres te genereren, is door de loginnaam als prefix te gebruiken. Deze is namelijk sowieso uniek voor iedereen aan UGent", licht **Johan Van Camp**, afdelingshoofd ICT Infrastructuur toe. "Dat trekt natuurlijk op niets, maar wij hebben ons probleem opgelost. De

persoon in kwestie heeft dan meestal de reactie 'bwheaaa dat is niet zo tof' en kan dan met ons contact opnemen om een andere combinatie aan te vragen." Wil je je bijnaam gebruiken voor je UGent e-mailadres? Hier is je kans!

HOOP

Het is echter goed mogelijk dat je naamgenoot afstudeert of pakweg op pensioen gaat terwijl jij je broek hier nog zit te verslijten. Als je UGent-account vervalt heb je nog gedurende een jaar de mogelijkheid om je e-mailadres te behouden en e-mails te laten *forwarden* naar een ander adres. Na een jaar is

het echter onherroepelijk en komt het e-mailadres weer vrij. Als iemand die zich later inschreef dan een seintje geeft aan de helpdesk, wordt hem het vrijgekomen e-mailadres toegekend als primair adres. Van het oude, lelijke, e-mailadres wordt dan een alias gemaakt opdat het ook nog zou blijven functioneren.

Alhoewel het heel simpel en logisch klinkt dat een e-mailadres slechts een jaar na vertrek behouden blijft, is dit een controversieel onderwerp geweest. In tegenstelling tot Arthur Jaspers met het lelijke e-mailadres die blij is dat hij een mooi adres kan aanvragen, hebben veel doctorandi en onderzoekers de omgekeerde reflex. Zij zijn namelijk bezorgd dat contactgegevens op hun laatste onderzoeken ongeldig worden. Het kan namelijk enkele jaren duren voordat onderzoeken *gereviewd* en gepubliceerd worden. Mogelijke reacties op het onderzoek dreigen hierdoor verloren te gaan. "Maar daar zijn dan weer andere oplossingen voor", aldus Van Camp.

“De UGent loopt niet voorop qua verduurzaming”

door Pieterjan Schepens

afbeelding door Thomas De Paepe

OF WAAROM UW BRUGSPAGHETTI PLOTS MEER KOST

De situatie is kritiek, laat ons het niet ontkennen: de prijs van een brugspaghetti is met 30 cent gestegen. Meer sinister: de vegetarische spaghetti steeg maar met 10 cent. Welke duistere manoeuvres vinden er plaats achter de schermen van de Brug?

Ze zijn niet zo heel duister, moeten we helaas, onze sensatiezucht ten spijt, toegeven. De universiteit schrijft om de vier jaar nieuwe gunningsopdrachten uit voor de maaltijden in de resto's. Vanaf september kwam uw eten dus van nieuwe leveranciers. De prijswijzigingen zijn vooral hieraan te wijten. Opvallend is wel dat dit jaar nieuwe criteria werden gebruikt om de opdrachten te gunnen: aan de klassieke vereisten van prijs en kwaliteit werden nu ook de componenten “duurzaamheid”

verandering, waarvan nu nog slechts de contouren op de menuschermen van de Brug merkbaar zijn. Zo geven die schermen voortaan met een cijfercode aan hoe duurzaam een bepaalde maaltijd is. Verder wordt donderdag nu echt veggiedag - met een aanbod dat voor drie vierde vegetarisch is -, met als meest opvallende onderdeel dat u op donderdag tevergeefs naar spaghetti met vlees

genoeg zijn om de vegetarische spaghetti voor een breder publiek aantrekkelijk te maken.

Dit zijn de eerste stappen van een plan dat de **Sociale Raad** in april van vorig jaar goedkeurde: tegen 2025 zou op iedere dag de helft van alle gerechten vegetarisch moeten zijn. Dit plan wordt gefaseerd ingevoerd: vanaf volgend jaar eet u op dinsdag voor de helft vegetarisch; twee jaar later volgt vrijdag.

en “diversiteit van het assortiment” toegevoegd. Als het aanbod in de Brug er vandaag iets veggievriendelijker en duurzamer uitziet, is dat in de eerste plaats om deze redenen.

De resto's staan evenwel aan de vooravond van een veel ingrijpendere

zal zoeken. Het gaat om een symbolische actie: de bedoeling is om iedereen eens in aanraking te laten komen met vegetarische maaltijden. Volgens **David Van der Ha**, duurzaamheidscoördinator bij het Duurzaamheidskantoor, zijn er nu eindelijk ook sauzen gevonden die lekker

ANTWERPEN EN BRUSSEL BOVEN

De UGent zet hiermee belangrijke stappen voor de verduurzaming van haar resto's. Dit is nodig. “Het idee leeft hier nog steeds dat we koploper zijn op het vlak van verduurzaming. Dat is niet waar”, aldus David van der Ha.

“De Universiteit Antwerpen en de VUB staan voor op ons. In Leuven lopen ze ook achter, maar daar hebben ze onlangs een eigen keuken opgericht met een duurzamer, zij het duurder, aanbod.” **Jan Orbie**, die met een groep professoren de UGent probeert aan te zetten tot verdere verduurzaming, vult aan: “Donderdag Veggiedag is ontstaan in Gent. Gent is de vegetarische hoofdstad van Europa. De maatschappelijke trend staat positief tegenover een vegetarisch aanbod. En de UGent hinkt achterop.” Enkel op het vlak van prijs scoort de UGent nog steeds het best: elders komen regelmatig gerechten van meer dan €5,50 voor.

Zowel Van der Ha als Orbie staan daarom positief tegenover het nieuwe plan: “We kunnen nu echt een inhaalbeweging maken. De belangrijkste vraag nu is hoe de Afdeling Maaltijdvoorzieningen de plannen zal kunnen implementeren”, aldus professor Orbie.

“

Voor de gebrekkige communicatie stoort

De UGent blijkt organisatorisch slecht aangepast aan de druk om te verduurzamen. Het systeem van maaltijdvoorziening is ontzettend gedecentraliseerd: voor iedere maaltijd, en soms zelfs voor bepaalde componenten, wordt een aparte opdracht uitgeschreven zodat de UGent door tientallen leveranciers wordt bevoorradat. Daar komt nog bij dat de resto's allemaal aparte entiteiten zijn, die apart bestellen en gefactureerd worden. Grote veranderingen binnen dit systeem zijn dus verre van evident. “De VUB doet het beter: die heeft een eigen keuken. Stad Gent heeft een systeem waarbij het een leverancier voor alles heeft. Op dit moment zien we dus veel goede bedoelingen en *commitments*,

maar wel binnen het huidige systeem. Voor zover ik weet zijn er geen plannen om het systeem zelf te veranderen”, aldus professor Orbie.

KROKETTEN BOVEN

Tot nog toe gaf de UGent vooral sturing door middel van een intern subsidiesysteem: een tiental duurzame en een tiental vegetarische gerechten worden goedkoper verkocht door een meerkost die op andere gerechten wordt aangerekend. Dit systeem is gelijkaardig aan de vettaks op frieten en dergelijke, hoewel de inkomsten van die vettaks volgens Van der Ha praktisch integraal naar de - duurzaam geachte - soep gaan, die daardoor bijna aan inkoopprijs wordt verkocht.

Dit interne subsidiemechanisme is een van de belangrijkste agendapunten voor het komende academiejaar. Volgens Van der Ha vertrekt het systeem op het verkeerde punt: “We vertrekken nu vanuit de aankoopprijs, en daar trekken we hier en daar er een halve euro van af. Je zou juist veel verder moeten sturen met de subsidies. Kies waar je je geld in steekt. Durf de beslissing te maken om eieren met vrije loop, salade met biolabel, of lekkere maar dure gerechten te subsidiëren als je die belangrijk vindt. Durf duurzaam het goedkoopst te maken en kroketten het duurst.”

Het Duurzaamheidskantoor merkt dat er aan de universiteit vaak angst bestaat dat de klanten niet zullen volgen. “Maar wij zien dat als je het voldoende tijd geeft - minimum een, twee jaar -, iedereen wel volgt. Er was oorspronkelijk veel tegenstand tegen de betalende plastic bakers, maar tegenwoordig trekt niemand dat nog in twijfel.”

BUREAUCRATIE

Hoewel er over het algemeen tevredenheid bestaat over de richting

die de universiteit is ingeslagen, komt er toch enige kritiek op de manier waarop de Afdeling Maaltijdvoorzieningen de problematiek heeft aangepakt. Vooral de gebrekkige communicatie stoort. “De Sociale Raad heeft veel moeite moeten doen om de nieuwe bestekken in te kijken. We kregen ze uiteindelijk in januari, midden in de blok, en een paar dagen voor het Bestuurscollege ze zou goedkeuren. Ook van de smaakpanels die georganiseerd werden, hebben wij nooit de resultaten gezien”, aldus **Sarah Van Acker**, toenmalig lid van de Raad van Bestuur.

“

De vegetarische spaghettisauzen zijn eindelijk lekker

David Van der Ha bevestigt dat de samenwerking met de Dienst Maaltijdvoorzieningen niet altijd even vlot verloopt. “Het vertrouwen moet wat terugkomen. We moeten weer leren samenwerken. De transparantie loopt ook wat moeilijk: we hebben bij het Duurzaamheidskantoor veel meer gegevens nodig om alle problematieken in kaart te brengen. Voor ons mag het ook wat sneller gaan. Maar er zijn al veel waardevolle engagementen opgenomen, dus je zal mij hier niet horen zeggen dat de Dienst Maaltijdvoorzieningen zijn best niet doet.” Professor Orbie beklemtoont ook dat er op het centrale niveau van de universiteit geen tegenstand bestaat tegen verduurzaming: “Het gaat eerder om een bureaucratie die moeilijk te hervormen valt. Zou men meer revolutionair kunnen zijn? Ja. Is duurzaamheid hun prioriteit? Nee. Maar er is geen tegenstand.”

De schoonste vorm van politiek in de schoonste tijd van uw leven

EEN KIJKJE IN HET DUBBELE LEVEN VAN DE POLITIEKE STUDENT door Elise Maes, Loïs Savat en Senne De Reuse

Net als u zich afvraagt of de lokale politici bijna klaar zijn met het in uw strot duwen van verkiezingsacties, laten de UGentstudenten van zich horen. Ook zij stellen zich verkiesbaar op de tweede zondag van oktober. Wij namen eens een kijkje in de levens van deze politieke Hannah Montana's.

Vijf studenten klopten aan bij ons tribunaal. **Ralph Vandamme**, een negentienjarige student communicatiewetenschappen, die zich verkiesbaar stelt op de lijst van Groen Aalst. **Ines Decoodt** is een achttienjarige CD&V'er en studente geschiedenis die woont in Staden. **Maya Van De Velde** is een onafhankelijke kandidate op de lijst van SP.a Essen. Als N-VA-er interviewden we **Glen De Waele**, student Politieke Wetenschappen uit Waregem. Ten slotte is er nog **Olivier De Gusseme**, een Gentse handelsingenieur in spe, te vinden op de Open VLD lijst.

"MIJN OUDERS ZIJN RECHTS, DAAROM BEN IK LINKS"

Waarom zou iemand jonger dan vijftig in de politiek stappen?

Ralph: "Mijn ouders zijn rechts en ik heb altijd op een relatief rechtse school gezeten. Het was toen ik les kreeg van professor **Carl Devos** en naar politieke evenementen ging dat ik andere inzichten vergaarde. Een collega van mijn moeder zag op Facebook dat ik regelmatig naar progressieve politieke evenementen ging in Gent of posts likete en vroeg me of ik zin had om op hun lijst te staan. Ik heb getwijfeld, maar ik wou het echt ontdekken. Mijn moeder begeleidt mij op een speciale manier; alle kritiek die ze kan geven op Groen, geeft ze, zodat ik mij al goed kan voorbereiden."

Maya: "Iemand die ik ken is heel betrokken bij de Jongsocialisten en had mij eens gevraagd of ik zoiets zou willen doen. Hij heeft dat dan doorgegeven en heeft een van de schepenen gevraagd of ik interesse had om op de lijst te staan. Dat zag ik wel zitten. Het is pas van voor de zomer dat ik op de lijst werd gezet, maar voordien was ik al actief bij de Vlaamse Jeugdraad. Dat is niet zo politiek getint, maar zo was ik bijvoorbeeld wel al bezig met participatie."

Glen: "Ik ben al vijf jaar lid van N-VA waarvan een jaar bestuurslid in

Waregem. Ze vroegen me om nieuw leven te blazen in Jong N-VA Waregem, en ik werd verkozen tot regiovoorzitter. Bij de lijstvorming waren ze op zoek naar jonge, geëngageerde Waregemenaars met het oog op de toekomst. Ik kom niet uit een politiek nest, maar vanuit mijn studies kreeg ik de smaak voor politiek te pakken."

Olivier: "Ik ben al sinds mijn zeventiende actief bij Jong VLD. Later zetelde ik ook in het Vlaamse en Nationale Jeugdparlement. Dat was een zeer positieve ervaring, ik kan

het iedereen aanraden die in politiek geïnteresseerd is. Ik kom niet echt uit een politiek nest. Het was vooral uit interesse en engagement dat ik in de politiek stapte."

THE BEST OF BOTH WORLDS

Vind je het moeilijk om het grootste deel van de tijd in Gent te leven, maar wel op te komen voor een lijst in een andere stad?

Ralph: "Het is nu eigenlijk mijn eerste jaar op kot, dus ik ben nog niet zo ingeburgerd. Het is wel zo dat ik eerst door die evenementen soms meer wist over de Gentse politiek, maar dat is al veranderd."

Ines: "Ik heb altijd op de rand van Staden gewoond, dus ik wist niet goed wat er in het centrum gebeurde, laat staan de deelgemeentes. In Gent zit ik wel in een praesidium, maar aangezien ik toch in Staden opgroeide en er officieel woon ben ik nog steeds gemotiveerd."

Maya: "Het grootste deel van mijn tijd spendeer ik wel in Gent. Ik woon er nog niet zo lang en ben er niet opgegroeid, wat het moeilijker maakt om een band te kweken met de gemeente. Door nu op die lijst te staan en mij op die manier te engageren, weet ik wat gedaan wordt

“

Mijn moeder begeleidt mij op een speciale manier; alle kritiek die ze kan geven op Groen geeft ze, zodat ik mij al goed kan voorbereiden

in de gemeente."

Glen: "Ik zat vier jaar op kot, maar dit jaar maakte ik de keuze om te pendelen. Ik wil het de mensen die op mij stemmen niet aan doen dat ik meer in Gent zit dan in Waregem. Dat zou niet eerlijk zijn tegenover hen."

Olivier: "Ik woon en studeer in Gent (*lacht*)."

Wat is je doel bij het deelnemen aan de lokale verkiezingen?

Ralph: "Ik vind het belangrijk om duidelijk te kunnen maken dat het cliché van Groen, dat het allemaal geitenwol-lensokken zijn, niet klopt. Het is leerrijk voor mij om alles eens van de eerste rij mee te maken, na alles theoretisch in de lessen Politicologie gezien te hebben. Of ik in de politiek zal blijven, laat ik nog in het midden. Voor ik er was, was er nog geen Jong Groen in Aalst. Nu ben ik er ondertussen al medeoprichter van, dus in die zin ben ik er wel echt voor aan het gaan. Maar ik weet natuurlijk niet wat de toekomst mij brengt."

Ines: "Er is mij gezegd dat ik niet te veel mag verwachten, het is de eerste keer dat ik opkom en ik wil gewoon eens de kat uit de boom kijken. Ik zie het eerder als een leerproces. Of ik dat later wil voortdoen; die deur laat ik nog open. Ik neem de kansen die ik krijg en misschien draait dat uit op een verdere carrière, misschien blijft het bij deze verkiezingen."

Maya: "Ik sta slechts op de tiende plaats, dus het is niet direct mijn ambitie om een plekje in de gemeenteraad te veroveren, ook omdat ik er niet zo vaak ben. Maar na de verkiezingen wil ik wel ook blijven meedenken. Die plaats op de lijst toont, denk ik, vooral dat ze echt voor de jongeren willen kiezen."

Glen: "N-VA/Open VLD heeft in Waregem echt gekozen voor de jeugd. Ik sta op de zesde plaats, maar ik denk dat elke plaats verkiesbaar is. Dat ik op de zesde plaats sta, wil niet zeggen dat ik geen campagne hoeft te voeren: ik probeer zoveel mogelijk huisbezoeken te doen, deed onlangs mee aan het jongeren-debat, bezoek events, markten, organiseerde een zwerfvuilactie... Ik wil zeker verder gaan en het verschil maken."

Olivier: "Voorlopig richt ik me enkel op de verkiezingen van 14 oktober. Ik weet dat het heel moeilijk zal zijn, maar ik hoop verkozen te geraken. Mocht de kans zich voordoen zou ik graag naar het parlement gaan en misschien zelfs minister worden."

GROEN ACHTER DE OREN

Heb je in je gemeente meer de functie van jongere die zich bezighoudt met jeugdthema's, of houd je je ook bezig met andere thema's?

Ralph: "Ik houd mij inderdaad vooral bezig met de jongerenthema's, maar dat wil niet zeggen dat ik mij niet bezighoud met andere belangrijke thema's zoals migratie en mobiliteit. Ze hebben mij vooral gevraagd voor de jeugd denk ik, dus dat is hetgene waar ik mij het meest mee bezighoud. Groen richt zich vooral tot de jeugd, dus voor hen is het interessant om een jonge student op hun lijst te hebben die gekend is bij de jongeren en zich daar ook op toespitst."

Ines: "Ik geef wel extra aandacht aan jongeren, omdat ik weet dat dat mijn stokpaardje is en dat van mij wordt gevraagd, maar ik wil niet beperkt worden tot die thema's. Mobiliteit en

openbare werken gaan mij meer aan dan de chiro bijvoorbeeld, waar ik nooit iets mee te maken heb gehad."

Maya: "In Essen vind ik mobiliteit heel belangrijk. Ze doen al veel rond veilig fietsen, maar het is nog niet overall even evident om er met de fiets heen te kunnen gaan. Ook aan de verbinding met een grotere stad zoals Antwerpen kan

“

**Ik vind het de
schoonste vorm
van politiek**

nog gewerkt worden. Persoonlijk vind ik ook welzijn een heel belangrijk thema. Verder lijkt een plaats om uit te gaan of om activiteiten te organiseren misschien niet direct relevant voor mezelf, maar in de volgende legislatuur moet er beslist worden over een nieuwe fuifzaal, en daar hecht ik toch wel belang aan."

Olivier: "Als je thema's als klimaat en luchtvervuiling als typische jongerenthema's ziet, dan kan je wel zeggen dat ik me vooral daarop richt. Ik ben zeker niet bang om me over moeilijke thema's zoals

het woonbeleid uit te spreken. Het is nu eenmaal zo dat een dergelijk punt niet echt binnen de interesse van een aantal jongeren ligt."

Worden de clichés van kleingeestige lokale politiek in jouw gemeente bevestigd?

Ralph: "Gisteren was het eerste lijsttrekkersdebat en je merkt wel dat er echt veel met modder wordt gegooid. Vooral van N-VA naar Groen en omgekeerd, en dan van Open VLD naar PVDA. Er zijn ook punten op tafel gekomen waar ik totaal niet aan gedacht had, maar daarom niet minder belangrijk zijn."

Ines: "Ja, soms gaat het echt over welke soort stenen ze zouden leggen op een bepaald voetpad. Ik vind dat af en toe echt jammer, ik heb de neiging om grote sociale problemen aan te pakken, maar dat is niet altijd mijn plaats."

Maya: "Tijdens de vergaderingen die ik heb bijgewoond, worden alle suggesties wel aanvaard. Naar andere partijen toe kan er wel eens wat kritiek zijn, maar het gaat er niet zo hevig aan toe. Veel mensen kennen elkaar ook persoonlijk in onze gemeente, alles staat wat dichter bij elkaar waardoor er ook een ingesteldheid om samen te werken is."

Glen: "Er is zeker een groot verschil, dat is waar. Binnen de gemeente staan keuzes centraal waarmee inwoners dagelijks in contact komen: de visie op de mobiliteit in een stad, jeugdwerking, lokaal ondernemen,... Wij zijn met Open VLD in kartel getreden omdat onze lokale standpunten heel erg overeen komen. Dat er op nationaal niveau soms eens meningsverschil is tussen N-VA en Open VLD, is erg logisch."

Olivier: "Nee, eerlijk gezegd vind ik het de schoonste vorm van politiek. Je staat het dichtst bij de burger en op korte tijd kan je het leven van de burger verbeteren. Terwijl het Vlaamse en het federale niveau vastgeroest is. Lokale politiek is veel kordater."

Linkse nazi's

door Antoon Van Ryckeghem

Duid de foute stelling aan

- **Elon Musk is mediageil**
- **De dodo is uitgestorven**
- **De nazi's waren rechts**

Het zou zomaar een examenvraag kunnen zijn. Velen zouden ze ook nog fout hebben. En dan heb ik het niet over de man die alle UGent-studenten zeventien eeuwen lang een vierdaagse Werchter kan trakteren en nog miljonair zou zijn, noch over de obese kip.

Neen, de nazi's waren niet rechts, ze waren links. Linkse nazi's!

Een weggever, althans voor de Braziliaanse bevolking. Eigenlijk is het zelfs voor de hand liggend.

Natuurlijk waren nazi's links, vanzelfsprekend zelfs, er stond 'socialistisch' in hun partijnaam!

De Brazilianen zijn er zelfs zo zeker van, dat ze het aandurften de lokale Duitse ambassade de les te spellen. Een kritische en geëmancipeerde bevolking, waar zijn mijn *cleanex*-doekjes?

Ik zag de reportages al voor me: "De verdoken linkse agenda van nazi's" en "Het rode boekje van de nazi's".

De popcorn lag al klaar.

Rechts zou op straat komen, gele vlaggen zouden het straatbeeld domineren, de volledige regering dagelijks uitgenodigd bij Terzake waar ze zouden prediken dit altijd al geweten te hebben.

En of ik zou smullen.

Jammergenoeg waren de media er ook nog, moeten die dan altijd alles verpesten? De kranten sprongen er snel op, "Nazi's waren wel degelijk extreemrechts".

“

Huur betaald?
Auschwitz!

Weg sfeer, weg reportages, weg studentenmarsen.

Je zou er een koffiedrinkende hipster van worden.

Misschien heeft de jeugd dan toch geen vak "Mens en maatschappij" nodig? Meer Nederlands!

Als het zo zit waren de nazi's dan maar beter echt links geweest. Zoals de media. Of de universiteiten.

Linkse nazi's, ik stel het me even voor. Papiertje niet opgeraapt? Ster dragen! Geen ochtendmeditatie gedaan? Executie! Huur betaald? Auschwitz!

Links, rechts, *konin in 't hes!* De pot verwijt de ketel.

De huidige democratie op z'n allerbest.

Wie licht Het Laatste Nieuws in?

Wil jij ook in mijn decanenboekje schrijven?

door Helena Cazaerck, Daan Van Cauwenberge

Wat voor dieren zijn dat, decanen? Zijn het regenwormen, zijn het mythische vuurvogels of monarchistische doch activistische totalitaire leiders van een bijenkolonie? Je komt het te weten in ons decanenboekje. Drie nieuwe decanen, drie nieuwe vriendjes voor in ons boek.

Mijn naam is: **Gita Deneckere**

Ik ben decaan van: **Faculteit Letteren en Wijsbegeerte**

Waarom zou iemand decaan willen worden?

Ik denk echt en oprecht dat het decaanschap een van de meest veelzijdige en vervullende academische functies is, voor wie zich goed weet te omringen en uit de ivoren toren komt tenminste.

Welke cadeautjes voor uw faculteit vraagt u aan de Sint?

Gezelschapsspelletjes.

Met welk dier zou u uzelf als decaan vergelijken en waarom?

Met Queen B in een bijenkorf, ik wil alle leden van de faculteit in de best mogelijke omstandigheden laten werken.

Kunt u uw faculteit beschrijven in één muziknummer en waarom

kiest u precies voor dit nummer?

The Times They Are A Changin' van Bob Dylan, niet alleen omwille van de voortrekkersrol van de Blandijn in de jaren '60, maar ook om lyrics als 'come writers and critics/who prophesize with your pen/And keep your eyes wide/The chance won't come again'.

Waarmee irriteert u uw vrienden op feestjes als een echte vakidoot?

Met mijn historisch gefundeerd pleidooi voor het behoud van de monarchie."

Met welke groep voelt u zich het meest verbonden: hippies, punkers of hipsters?

Ik was 18 in 1982: met de punkbeweging. Maar ik had dus wel een toekomst, al zagen we die toen heel zwart in.

Mijn naam is: **Ann Buysse**

Ik ben decaan van: **Faculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen**

Waarom zou iemand in godsnaam decaan willen worden?

Je wordt ervoor gevraagd en er vervolgens van overtuigd. Toen ik gevraagd werd, was mijn eerste reactie dat ik veel liever onderwijsdirecteur wou blijven. Decaan leek me niet half zo interessant en relevant. Ondertussen weet ik wel beter – personeelsbeleid ligt bijvoorbeeld in het hart van de taken van een decaan – en zo heb ik volop zin in beleid. Het is dan ook een fantastische opdracht.

Welke cadeautjes voor uw faculteit vraagt u aan de Sint?

Aangezien onze faculteit uitzonderlijk flink is, vraag ik twee dingen aan de Sint. Een basisfinanciering voor alle onderzoekers zodat ze risicovol, creatief en innovatief onderzoek kunnen doen zonder daarvoor in onderlinge concurrentie te moeten treden. En lichte administratieve procedures voor iedereen. Geen papier meer, geen stempels, geen uitgeprinte pdf-jes die weer gescand moeten worden, geen nodeloze formulieren en dat soort zaken. Een eenvoudig, gebruiksvriendelijk, volledig digitaal systeem waar je alle info maar één keer moet ingeven en alle info makkelijk in terugvindt.

Met welk dier zou u uzelf als decaan vergelijken?

Ik heb het niet zo begrepen op het toeschrijven van menselijke eigenschappen aan dieren. Ik heb te veel bewondering voor dieren om er mezelf in te herkennen (dit statement wordt gevolgd door een lange uiteenzetting over waarom de rondworm ons respect verdient, die wij u erg respectloos zullen besparen, red.).

Kunt u uw faculteit beschrijven in één muziknummer en waarom kiest u precies voor dit nummer?

Het korte antwoord is neen. Het minder flauwe antwoord zou Agree to Disagree (Sletta, red.) kunnen zijn. Psychologie, pedagogische wetenschappen, sociaal werk en de lerarenopleiding: het gaat allemaal om de mens. En dat is een ingewikkeld studieobject. Ik zeg vaak dat ik niet zou willen wakker worden in een wereld met maar één theorie om de hele mensheid te verklaren.

Met welke groep voelt u zich het meest verbonden: hippies, punkers of hipsters?

Je hebt ondertussen wel door dat ik niet voor hokjes ga. Ik sympathiseer met de sociale revolutie van de hippies, de aandacht voor de autonomie van het individu bij punkers en de zoektocht naar authenticiteit van de hipsters.

Mijn naam is: **Isabel Van Driessche**

Ik ben decaan van: **Faculteit Wetenschappen**

Waarom zou iemand decaan willen worden?

De job van uw leven, en dat meen ik, nu toch nog. Je kan met een team dingen opstarten en er zijn honderden personen waarmee je iets kan uitwerken. Je kan het werk van anderen faciliteren, die meerwaarde creëren geeft bijzonder veel voldoening. Bovendien leer je elke dag nieuwe mensen en hun verwezenlijkingen kennen, je deelt hun trots en je staat meer dan eens met verwondering te genieten van wat je ziet.

Welke cadeautjes voor uw faculteit vraagt u aan de Sint?

Een grote doos met een goed uitgewerkt loopbaanbeleid voor ATP, WP en ZAP waar zowel de medewerkers als de promotoren van (onderzoeks)projecten zich in kunnen vinden. Welbevinden op het werk zal de ganze UGent ten goede komen. Hierdoor zal dat een cadeautje zijn waar we, mits goede uitwerking en opvolging, lang van kunnen genieten. Ik zal de inhoud met plezier inpakken in een pragmatische doos, met een grote strik van vertrouwen erom.

Met welk dier zou u uzelf als decaan vergelijken en waarom?

Ik wil wel een mythische vuurvogel zijn. Ogen van edelstenen en vlammen veren ... klinkt goed, niet? Symbool voor het goede, herstel, verbinding en

onsterfelijkheid. In de realistische wereld omgezet: ik streef graag naar optimalisatie door samenwerking, zal met openheid uitkijken naar samenwerking met bestuur, faculteiten en directies. In vuur en vlam voor de wetenschap en voor mijn job. Daar kan je van op aan!

Kunt u uw faculteit beschrijven in één muziknummer en waarom kiest u precies voor dit nummer?

Ik zal er twee geven, als ik even mag: Try (Pink): 'Where there is a flame someone's bound to be get burned. But just because it burns doesn't mean you're gonna die. You gotta get up and try.' De Faculteit Wetenschappen is een faculteit met toponderzoekers, maar dat success komt niet vanzelf. Pink is bovendien een en al enthousiasme en dat wens ik ook de volledige faculteit toe in alle ondernemingen.

With a little help from my friends. Alhoewel ik een grote Beatles-fan ben, vind ik de liveversie van Joe Cocker beter. Ik heb reeds veel geëngageerde studenten en medewerkers gevonden die instaan voor verschillende acties aan de faculteit. Het is een plezier proactieve inbreng te krijgen, samen met feedback en inzet. Ik hoop op dit elan verder te kunnen gaan en nog veel meer actieve Ugenters te vinden voor samenwerking!

Met welke groep voelt u zich het meest verbonden: hippies, punkers of hipsters?

Hipsters, maar mensen die mij goed kennen zullen eens goed lachen met dit antwoord.

Waarmee irriteert u uw vrienden op feestjes als een echte vakidoot?

Verhalen uit het labo, maar dat is alleen leuk als je er zelf bij was en chemie verstaat."

The Schamper Times

door Nicky Vandeghinste

MAANDAG 8 OKTOBER THERMIAL, HOVENIERSBERG, 9000 GENT NR. 3661

Studentenvertegenwoordigers heb je in alle soorten en maten, maar één ding hebben ze gemeen: ze proberen er in allerhande commissies, raden en organen over te waken dat de belangen van iedere student behartigd worden. Quis custodiet ipsos custodes? Een tweewekelijkse update in het reilen en zeilen van onze stuvers.

GOED NIEUWS!

Goed nieuws voor wie zijn informatie graag van het internet haalt: er zijn wat nieuwe websites te bewonderen in het digitale landschap. De Gentse Studentenraad zorgde ervoor dat enkele facultaire studentenraden een nieuwe webstek kregen vanuit hun eigen framework. FRiS, StuFF, StuArt, StuRa en StuW zijn de gelukkigen die nu allemaal netjes uniform dezelfde look hebben aangenomen. Studeer je dus aan de Faculteit Ingenieurswetenschappen, Pharmaceutische Wetenschappen, Letteren en Wijsbegeerte, Politieke en Sociale wetenschappen of Wetenschappen? Dan kan je nu net zoals in de jaren 2000 je informatie van een website halen in plaats van op Facebook, zoals de meeste mensen. Voor enkele andere studentenraden is de Gentse Studentenraad volop in de weer. Een andere webstek is niet in opbouw, maar binnenkort in renovatie. Omdat de UGent naar het schijnt meer is dan studeren alleen, werd enkele jaren geleden www.durfdoen.be in het leven geroepen. Hier

kan je extracurriculaire activiteiten naar believen uitkiezen. Omdat deze ondertussen een update kan gebruiken, steekt de Dienst Studentenactiviteiten binnenkort de handen uit de mouwen.

MEER GOED NIEUWS!

Goed nieuws voor wie zijn mentale gezondheid graag op peil houdt! De Gentse Studentenraad gaf steun aan het project Start to Talk. Start to talk ontstond uit BeMSA, de Belgian Medical Students Association. Ze organiseren praatgroepen voor en door studenten. Alle studenten van de UGent en HoGent die zich niet goed in hun vel voelen zijn er welkom om hun verhaal te vertellen. Ze worden er ontvangen door moderators, die tevens studenten zijn die zich vrijwillig engageren voor het project. De praat sessies zijn gratis en één keer per maand. De volgende sessie vindt plaats 5 november om 19u30 in het Overkophuis, in de Drabstraat. Inschrijven kan via hun openbare Facebookgroep Start To Talk. Op deze manier probeert het project tegemoet te komen aan het hoge risico op depressie onder

studenten en het stigma dat op mentaal onwelbevinden rust.

GOEDNIEUWS.MP4

Goed nieuws voor wie zijn informatie graag uit video's haalt! De Gentse Studentenraad en haar studentenvertegenwoordigers pleiten al een tijdje voor meer lesopnames. De Directie Onderwijsaangelegenheden zou graag niet alleen in lesopnames, maar ook in kennisclips investeren. Dat zijn filmpjes van drie tot vijf minuten, waarin je professor een stuk van de leerstof uitlegt. De Studentenraad staat hier echter kritisch tegenover. Waar lesopnames van nut zijn voor werkstudenten, GIT-studenten of pendelstudenten, maken kennisclips op dat vlak minder verschil. Lesopnames kunnen een vervanging zijn voor de les, maar kennisclips vormen er slechts een aanvulling op. Hoewel ze niet tegen kennisclips zijn, hopen ze dat de lesopnames niet uit het oog verloren zullen worden.

Prestigieuze universiteiten in meme-oorlog

door Keanu Colpaert

Memes: ze brengen de meesten onder ons elke dag weer een smakelijke lach. Ze gaan over allerlei populaire en absurde onderwerpen. Weinig associëren ze echter met de universiteit, tenzij je toevallig aan een prestigieuze Britse studeert. Huh?

Als je denkt aan Oxford, Cambridge of Imperial College London (ICL), zie je waarschijnlijk beelden van grote, mooie campussen met groene graspleinen en overal studerende studenten voor je. Misschien denk je aan prestigieuze aula's met de meest intelligente (of rijke) leerlingen ter wereld, die iedere avond tot een stuk in de nacht zitten te studeren. Waar je echter hoogstwaarschijnlijk niet aan denkt, is een memecultuur die de onze verreweg overstijgt. Wat is er zo speciaal aan die memecultuur en waar komt ze vandaan?

OORSPRONG EN ONDERWERP

Sofija Dimoska (20), meme-delende studente Electrical Engineering aan ICL, vertelt over hoe millenials *memeology* geïntroduceerd hebben in de Britse academische cultuur. Volgens haar kan de herkomst herleid worden naar de vele Facebookpagina's die werden opgericht

om aan hoog tempo memes te maken en te delen. Zo heeft iedere zelfrespecterende universiteit zijn eigen memepagina op facebook, met namen als *Memeperial* (ICL), *Memebridge* (University of Cambridge), *Memechester* (University of Manchester) en vele andere. Op deze pagina's worden meestal meer algemene dingen gepost: memes over het studentenleven, popcultuur, actua enzovoort. Verder worden daar ook memes gepost die gaan over fenomenen aan de universiteit zelf. Zo heeft ICL een enorme

studierichting zouden bestaan. In deze (meestal besloten) Facebookgroepen delen studenten dagelijks zelfgemaakte memes over proffen, lessen en examens. Een fenomeen dat ook bij ons voorkomt, zij het in mindere mate. Verder vertelt hij dat veel van deze memes ook nog op de klassieke manier gedeeld worden: gewoon via chat doorsturen naar vrienden. Een randfenomeen in de memecultuur zijn ook de *confession*-pagina's (met hetzelfde model als bijvoorbeeld *UGent Confessions*), waar studenten ook af en toe memes naar doorsturen.

“

Millenials hebben *memology* geïntroduceerd in de Britse academische cultuur

cultus rond *curly fries*, gekrulde frieten, die dan bijvoorbeeld vormelijk geanalyseerd worden door gebruik van de gulden snede. Blijkbaar geloven ze daar allemaal dat het door de goden zelf gebracht is naar ICL.

Een andere Britse student, Alexandre Eira (19), student Fysica aan de University of Oxford, zegt dat we voor de écht specifieke memes naar de aparte memegroepen moeten gaan, die blijkbaar voor iedere

WIE MAAKT ZE? WAAR KOMEN ZE VANDAAN?

Beide studenten getuigen dat de meeste memes gemaakt worden door een select groepje van *diehard memers* (lees: 'mensen met teveel tijd') uit allerlei studierichtingen. Een algemene tendens is wel dat de meeste van deze makers uit richtingen komen die rond computertechnologie draaien. Geen van hen heeft ooit zelf een meme gemaakt, maar Sofija zegt dat ze de gemaakte memes wel religieus opvolgt. Zo zegt ze zelf: "Ik heb er nog nooit één gemist van *Memeperial*, die pagina is echt goud waard".

SAME

Waarom worden deze memes zo wijd verspreid? Sofija verklaart het als volgt:

“Memes zijn ongelooflijk herkenbaar, volgens mij is dat ook de reden dat mensen ze delen. Daarnaast creëren ze een soort verbondenheid met andere studenten, zeker de meer specifieke memes dragen bij aan een soort gedeeld universiteitsleven. Zo zal enkel iemand die op ICL studeert onze obsessie met *curly fries* begrijpen.”

Daarnaast vindt ze memes ook gewoon een enorm sterke manier om een boodschap over te brengen. “Memes zijn geweldig omdat ze vaak een zwakke schakel in het systeem uitlichten,

“

Memes lichten een zwakke schakel in het systeem uit

waardoor studenten sneller overgaan tot actie. Het is een zeer populaire mediavorm die mensen graag delen omdat het hen doet lachen.”

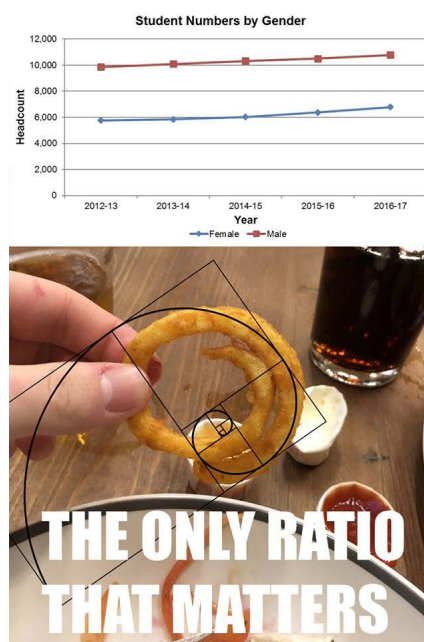
Ze wijst echter wel op een paar gevaren die met het format gepaard gaan: “Soms is er het risico dat een meme zeer beledigend wordt, maar ik vind dat je op zo’n momenten moet beseffen dat het gaat om een meme en dat die in de eerste plaats gemaakt is om mee te kunnen lachen.”

MEME-OORLOG

Een enigszins spectaculair fenomeen aan prestigieuze universiteiten in Groot-Brittannië is de meme-oorlog die zich schijnbaar permanent afspeelt tussen verschillende universiteiten. Waar wij ons allemaal wel eens bezondigen aan lachen met de VUB, de KU Leuven of zelfs de Gentse hogescholen, smijten

Britse universiteiten met memes naar elkaar. Afhangende van het moment en de afstand tot de andere universiteit, verandert het slachtoffer van de meme weleens. University College London (UCL) is momenteel bijvoorbeeld hét onderwerp van spot bij uitstek voor de studenten van ICL.

Zo vind je vaak memes waar op ludieke wijze gelachen wordt met het intelligentieniveau van de gemiddelde UCL-student (spoiler: het ligt blijkbaar laag, als we de

memes enigszins mogen geloven), of hun gebrek aan infrastructuur. Sofija noteert er wel graag nog bij dat ICL en UCL goede vrienden zijn, maar dat ICL haar concurrent toch graag beschimpt bij iedere kans, omdat ICL nu eenmaal de betere universiteit is.

LINKSE LEUGENPERS?

Vorig jaar rapporteerde *Varsity*, de respectabele studentenkrant van

Cambridge, dat de universiteit op de proppen kwam met een nieuw vak: *Understanding and Analysis of the Meme Revolution* (Begrip en Analyse van de Meme Revolutie). Het nieuws verspreidde zich als een lopend vuurtje, het dook hier en daar zelfs op bij internationale nieuwssites. Vele studenten waren dolenthousiast omdat ze eindelijk de studie van hun dromen hadden ontdekt: eindelijk konden ze naar believen memes

“

Eindelijk konden ze naar believen memes bestuderen en er nog eens academische credits voor krijgen ook

bestuderen en er nog eens academische credits voor krijgen ook. Helaas eindigde de euforie toen ze de datum bekeken waarop het artikel werd gepubliceerd: 1 april 2017. Alexandre haalt dit voorbeeld aan om aan te tonen hoe wild het fenomeen van memes aan Britse universiteiten is. Het feit dat dit valse nieuws zelfs het buitenland bereikte, toont aan dat er toch iets groots aan de hand is in Groot-Brittannië. Memes worden zo vanzelfsprekend genomen, dat het zo gek nog niet zou zijn om het te gaan studeren.

Streek van de week

door Senne De Reuse

MOEDER OILSJTERSE

Elke streek heeft zo zijn bijzonderheden. In Ieper gooien ze katten van de toren, in Geraardsbergen eten ze mattentaarten en Aalst is doordrenkt met marginaliteit. Wij voeren elke editie de meest prominente clichés aan een regionale club en zien hoe zij die verteren.

Pro-senior Cédric “Kadoi” Verhulst en nieuwbakken senior Frederik 'Zjijel' De Leenheer aan het woord.

‘MarginAalst’, klopt dit cliché binnen jullie club?

C: We zijn daar fier op. Als je in Gent mensen uit Aalst tegenkomt, is de reactie telkens dezelfde: ‘Oilsjt! Plezier!’. Als ze ons marginaal noemen, reageren wij daar met een kwinkslag op.

F: Het is geweten dat we hevige jongens zijn. We gaan ons nooit inhouden. Misschien soms wat plat, maar altijd met veel humor en zelfrelativering. Vooral met de clubavond *Marginale rolling*, wanneer we ons hullen in ons beste joggingpak en de cafés onveilig maken, kan ik best geloven dat mensen van ons denken dat we marginaal zijn.

Moet je uit Aalst komen om lid te kunnen worden?

F: Je moet op een of andere manier een band hebben met Aalst. Leden die ons letterlijk en figuurlijk niet begrijpen, zouden al snel uit de boot vallen.

C: Studentenclubs zouden volgens sommigen elitair zijn. Over Moeder Oilsjterse gaan de geruchten dat enkel jongens uit het Sint-Jozefscollege welkom zijn. Dat is natuurlijk niet zo. Dat je *nen toffe pé van Oilsjt zetj* is het enige wat telt.

Aalst is de carnavalsstad bij uitstek, heffen jullie carnavalsliederen aan op een cantus?

F: We houden elk jaar een carnavalscantus, waar we uitsluitend carnavalsliederen zingen. Mijn favoriet is *Oilsgo, goj stad van droeimen*, aangezien dat ons clublied is.

C: Het is ook mijn favoriet. Tegen het einde van een cantus durven we ook al eens de liedjes van *den Iejendracht* (de voetbalclub Eendracht Aalst, red.) scanderen. Zoals *Belissima* en *de Zwette Maan*.

Op de website zag ik dat elk lid een bijnaam heeft. Hoe worden deze toegekend?

(in koor): Clubnaam!

F: In hun eerste jaar moeten schachten zich bewijzen. Ze moeten de *tradiejses* kennen en een waslijst opdrachten doorploeteren. De clubnaam krijg je aan de hand van je verwezelijkingen. Een schacht die het niet goed heeft gedaan, krijgt een bijnaam die navenant is. We hebben iemand die altijd valsspeelde bij opdrachten, die heet toepasselijk 'Trisj'. Ik kreeg de naam 'Ziel' toegewezen, van de uitspraak '*we trekkn allemoal oant zelste zziel*'.
C: Mijn bijnaam is 'Kadoi' en komt van 'kadee'. Ik was een zogenaamd straffe kadee. Het heeft nog een andere betekenis, maar... die kunnen we je helaas niet zeggen (*lacht*).

Waarom kan je dat niet zeggen?

F: We zouden het je kunnen zeggen, maar dan zouden we je in de Dender moeten kieperen.

Helaas heb ik mijn zwembroek niet bij. Zijn er zo nog tradities, die sinds de jaren negentig meegaan?

F: Goh, niet echt. Terugkerende evenementen zijn onder andere de *Tour de France* en het galabal, dat we sinds jaar en dag organiseren in de Filatuur in Aalst. Natuurlijk is dé belangrijkste traditie voor onze vereniging het carnaval in Aalst.

C: Het is niet zo dat we met de hele club afspreken, maar we lopen elkaar daar ieder jaar tegen het lijf. Tijdens de popverbranding spreken we wel af op de Grote Markt om samen een potje te janken, zoals het hoort op de laatste dag.

Hoe is de relatie met de studenten uit Dendermonde? Stinken die echt?

F: Natuurlijk (*knipoog*).

C: We hebben een gezonde rivaliteit met die mannen. Tegenover elkaar hangen we de grote jan uit, maar achteraf pakken we samen wat pinten en is alles terug in de *sakosj*.

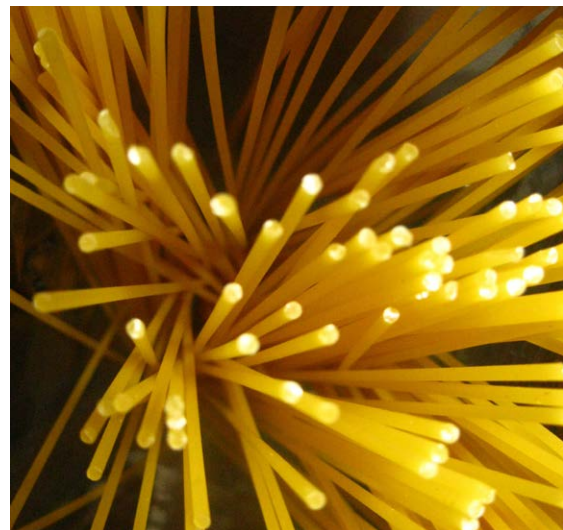
Hebben jullie nog een mooie Oilsterse afsluiter?

(Alweer in koor): *Atoit en oeveeraal gaas gevn.*

TWIST, BEND, BREAK

Een spaghetti-stokje breek je niet zomaar in exact twee stukken. Probeer maar! Naast de twee stukken in je handen, ligt er ongetwijfeld nog minstens één stukje op de grond. Door het knakken van het stokje ontstaan namelijk vibraties die verdere breuken in de ongekookte sliert veroorzaken. 'Ontoelaatbaar' vonden wiskundige **Vishal Patil** en zijn collega's aan het Massachusetts Institute of Technology (MIT). Ze analyseerden honderden spaghetti-breuken en maakten

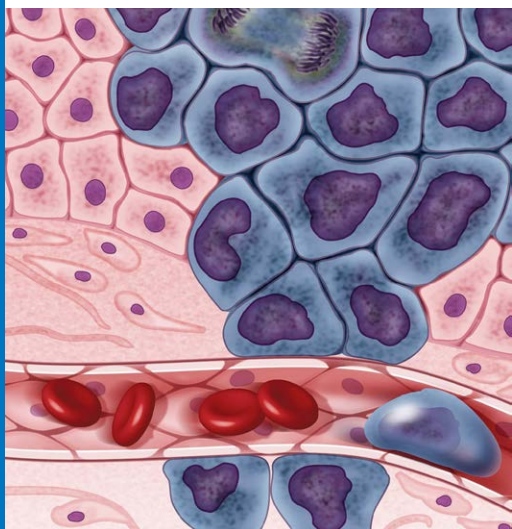
simulaties om een oplossing te vinden: wring het stokje 250 graden alvorens het te breken. Dit wringen verzwakt de vibraties en voorkomt zo het uiteenvallen in extra stukjes. Een revolutie in de Italiaanse keuken zal dit onderzoek helaas niet teweegbrengen, maar mogelijk wel in de studie van andere staafjes, zoals koolstofnanobuisjes.

VOL GAS TEGEN KANKERCELLEN

In de strijd tegen kanker hadden we vroeger drie wapens: opereren, bestralen en chemotherapie. Elk van die technieken is gericht op de totale vernietiging van corrupte cellen. **James P. Allison** en **Tasuku Honjo** hebben daar een verrassend vierde wapen aan toegevoegd: het eigen immuunsysteem. Ze ontdekten elk meer dan 25 jaar geleden een eiwit, CTL4-A en PD-1, op het oppervlak van lymfocyten (T-cellen) dat diezelfde cellen tegenhoudt om

kankercellen aan te vallen. Door antilichamen toe te dienen, kan deze rem worden losgelaten. Sinds 2011 kwamen er geneesmiddelen volgens dit principe op de markt, met sindsdien een groeiend aantal behandelbare kankersoorten. Een levensreddende doorbraak die op 10 december daarom ook beloond wordt met de Nobelprijs voor de fysiologie en geneeskunde.

ENERGIE OOGSTEN MET JE LICHAAM

Je smartphone opladen door er simpelweg mee rond te lopen? Binnenkort wordt dit misschien wel werkelijkheid. Onderzoekers uit het Engelse Surrey hebben onderzocht hoe je via tribo-elektrische nanogeneratoren, TENGs genaamd, energie kan oogsten uit mechanische energie zoals wind, maar ook menselijke bewegingen. TENGs maken gebruik van het tribo-elektrisch effect, waarbij twee materialen

elektrische lading uitwisselen door wrijving met elkaar. Dat ladingsverschil kan je gebruiken om een elektrische stroom te voorzien. Met hun uitgebreide analyse plaveien de onderzoekers de weg voor het ontwerpen en optimaliseren van energieoogstende TENGs voor verschillende toepassingen, waaronder *wearables*, *internet-of-things*-toestellen en zelfvoorzienende elektronische apparaten.

DOKTER SCHAMPERSTEIN

INEFFICIËNTE POPPEMIE: HOE LEEFBAAR IS EEN BARBIE-LIJF?

tekst en illustratie door Emilie Devreese

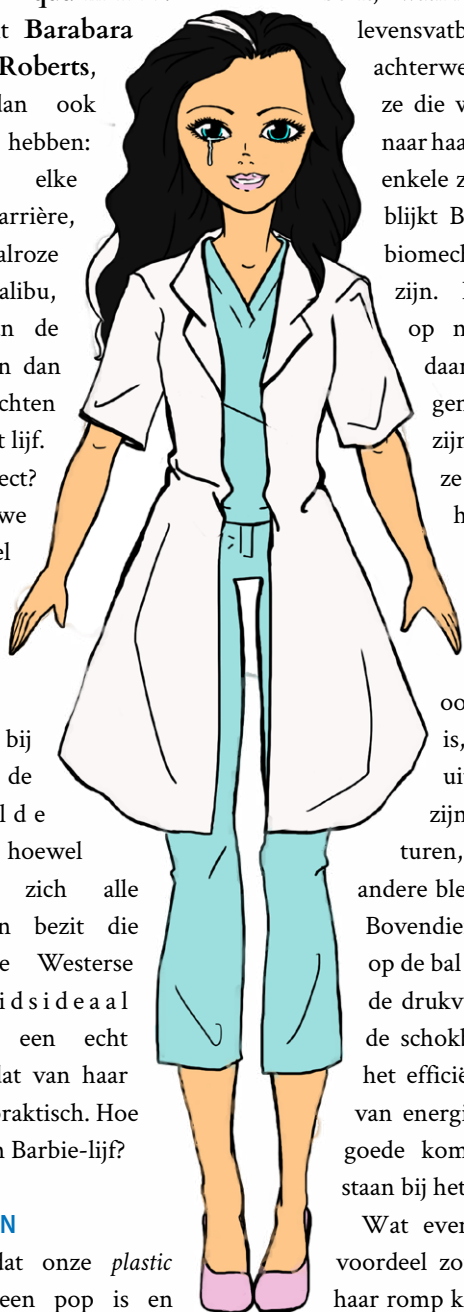
Niet elke wetenschapper houdt zich bezig met proefbuizen, deeltjesversnellers of lasers. Dr. Schamperstein kiest voor een theoretische aanpak en baant zich een weg door formules, berekeningen en kennis om zijn licht te schijnen over een prangende maar absurde vraag.

"I'm a Barbie girl, in a Barbie wo-o-orld. Life in plastic, it's fantastic", zong de Noorse groep Aqua in 1997.

Barbie, voluit **Barabara Millicent Roberts**, lijkt het dan ook allemaal te hebben: succes in elke mogelijk carrière, talrijke knalroze villa's in Malibu, alle luxe van de wereld, nu en dan magische krachten en een perfect lijf. Hoewel, perfect? Zoals we allemaal wel weten leunt het lichaam van Barbie niet erg dicht aan bij dat van de gemiddelde vrouw en hoewel Barbie op zich alle eigenschappen bezit die het klassieke Westerse schoonheidsideaal vormen, is een echt lichaam als dat van haar allesbehalve praktisch. Hoe leefbaar is een Barbie-lijf?

WALK OF PAIN

Het feit dat onze plastic jeugdheldin een pop is en

dus bijgevolg geen spieren, organenstelsels, skelet, huid en andere weefsels bezit, waardoor ze überhaupt niet levensvatbaar is, laten we even achterwege. We doen even alsof ze die wel heeft en kijken puur naar haar figuur. Al meteen vallen enkele zaken op. Eerst en vooral blijkt Barbies lichaam compleet biomechanisch inefficiënt te zijn. Barbie loopt non-stop op naaldhakken en stretcht daarbovenop duidelijk niet genoeg: haar kuitspieren zijn zodanig verkort dat ze zonder schoenen haar hielen zelfs met de beste wil ter wereld niet op de grond krijgt. En hoewel ons manusje-van-alles zo nu en dan ook wel eens topsportster is, zou ze in werkelijkheid uitzonderlijk vatbaar zijn voor achillespeesrupturen, hielspoor en tal van andere blessures en mankementen. Bovendien loopt ze enkel en alleen op de bal van haar voet, wat zowel de drukverdeling op de voet, als de schokbreking en -damping en het efficiënt opslaan en vrijgeven van energie in de spieren niet ten goede komt bij het stappen, laat staan bij het lopen.

Wat eventueel wel nog in haar voordeel zou kunnen spelen, is dat haar romp kort is in vergelijking met

haar benen, waardoor haar benen dus in verhouding minder gewicht moeten ondersteunen en vervoeren dan bij de gemiddelde mens. Kortom: Barbie laat het er op de catwalk misschien oh zo moeiteloos uitzien, maar in werkelijkheid leeft ze in een constante staat van ondraaglijke pijn bij elke stap die ze zet.

HEADTURNER

Ten tweede: Barbie's hoofd mag dan nog niet zo belachelijk groot zijn als dat van de Bratz-concurrenten, we kunnen het er toch over eens zijn dat het te groot is voor haar fragiele nek. Vroeg of laat moet daar wel een nekhernia van komen. Bovendien kan ze haar hoofd 360 graden draaien. Ook suggereert haar wespentaille enkele ontbrekende ribben. Een derde punt is dat Barbie wel erg groot lijkt als we haar vergelijken met haar huizen. Ze past er doorgaans amper in en haar hoofd raakt vaak net niet het plafond. Als we schatten dat het gemiddelde plafond zo'n 2,5 meter hoog is, kunnen we stellen dat Barbie toch al snel rond de 2,3 meter meet. Is er al een 'Barbie speelt basketbal'-setje?

Hoewel we eeuwig kunnen doorgaan over alle pijntjes waar Barbie mogelijks aan lijdt op te noemen, sluiten we af met haar grootste issue: Barbie heeft geen gaatjes. Niets gaat erin, niets gaat eruit. *Life in plastic*, is toch niet zo *fantastic*.

Like and subscribe to my ideology

door Lois Savat

YouTube radicaliseert. Althans, dat is een standpunt dat eerder dit jaar werd opgeworpen in enkele artikels in de Amerikaanse media. Wie een filmpje van Trump opzet, zou via aanbevolen video's en *autoplay* al snel bij bijvoorbeeld het ontkennen van de Holocaust belanden. We hebben allemaal wel al eens vreemde aanbevelingen gekregen, maar zit daar dan echt meer achter?

Waarschijnlijk is YouTube niet zo hard bezig met wereldoverheersing, maar is het een manier van YouTube en Google om ons zo lang mogelijk bezig te houden en zo veel mogelijk advertenties onze richting uit te sturen. Het algoritme is dan ook niet uitdrukkelijk op zoek naar extreme filmpjes, maar naar filmpjes die voordien ook al views en reacties wisten uit te lokken. En dat blijken nu eenmaal vaak sensationele, radicale filmpjes te zijn, luidt het bij de ontwikkelaars.

HET GERUCHT

Of het nu YouTube of een roddelbladje is, de menselijke drang naar sensatie valt uit te buiten. Met het miljardje gebruikers dat YouTube heeft, kunnen we dit niet allemaal negeren. Zo'n patroon kan best wel gevaarlijk zijn voor jonge zieltjes die op zoek gaan naar informatie, en nog niet helemaal beseffen dat niet alles op internet de objectieve waarheid is. Deze gevaarlijke dimensie werd extra duidelijk toen er enkele columns in prestigieuze Amerikaanse kranten zoals *The New York Times* verschenen die claimden dat Youtube filmpjes zouden 'radicaliseren' om extra kijkers te winnen. Ze beweerden hier ook research naar gedaan te hebben.

Aangezien wij echter sceptische studentjes zijn, besloten we het zelf eens uit te testen. We regelden enkele

computers waar we in verschillende browsers, in incognitomodus en met gloednieuwe accounts filmpjes opzetten. Bestaande accounts lijken ons, linkse leugeners zijnde, te *biased* en daardoor onbruikbaar. We komen nergens tussen, slaan geen (stukken van) filmpjes over om niet aan te tonen dat we ergens geen interesse in hebben. Over tien uur eens kijken tot wat dit alles heeft geleid.

EEN RADICALE RACE

Aangezien er oorspronkelijk gebruik werd gemaakt van filmpjes met Trump, beginnen ook wij met een account van rechterzijde. Benieuwd hoe hard we geïndoctrineerd zullen worden, klikken we een betoog van **Ben Shapiro** aan. Een vlugge blik op de eerstvolgende filmpjes leert ons dat er nog niet meteen grote

verrassingen zitten aan te komen. Helaas, ook tien uur later is het nog steeds *good old Ben* die ons toespreekt. Misschien is het toeval, dus we gaan over naar een ietwat links getint filmpje. Een fragment uit *Last Week Tonight with John Oliver*

“

Over tien uur eens
kijken tot wat dit
alles heeft geleid

over grensoverschrijdend gedrag op het werk wordt gestart. Ook hier gebeurt niet zo veel. YouTube gaat wel eens over tot een ander entertainmentprogramma, maar echt radicaal kunnen we het allemaal niet noemen.

Ondertussen zijn we al een beetje teleurgesteld, maar we geven nog niet op. Volgens de eerdere claims zouden ook minder politieke onderwerpen eraan moeten geloven. Gewoon joggen zou zo al gauw niet meer genoeg zijn, ultramarathons zijn *the real deal*. Ook gevaarlijke antivaccinatie filmpjes ontbreken niet. Terug aan onze eigen computers, bekijken we eens wat een filmpje over veganisme oplevert. Eindelijk gebeurt er wat, en gaat het van een plantaardig dieet via *zero waste* en minimalisme uiteindelijk naar *self care* en het voorkomen van stress. Dat het allemaal radicaler -laat staan kwaadaardig - is geworden, kunnen we niet zeggen, maar we worden terug een beetje hoopvol. Misschien valt er een grotere verandering op te merken als we gematigder starten, dus we kijken waar een filmpje over vegetarisme ons doet belanden. De sprong naar tijdreizen en de rest van de kosmos is snel gemaakt, al valt dat misschien meer te verklaren door het informatieve kanaal waarop we het eerste filmpje terugvonden. Wat zou er gebeuren als we eens voor een

Vlaamse variant kiezen? Ons brein komt even niet verder dan de legendarische *Basta*-aflevering over **Kalfke Willy**. Maar meer dan een ronduit dom idee was dit niet, want we belanden in een kringloop met fragmenten uit *Scheire en de Schepping*, mopjes van **Alex**

“

De sprong naar tijdreizen
en de rest van de kosmos
is snel gemaakt

Agnew, en een volledige zaalshow van **Xander De Rycke**.

Tijd voor een ander thema. We kijken eens waar een braaf feministisch betoog van **Emma Watson** ons doet belanden. Als we na enkele uren in de afgespeelde geschiedenis gaan kijken, zien we dat het al snel overging tot **Oprah's** speech over de kracht van vrouwen, en vervolgd werd door filmpjes over de nieuwe perceptie van de gemeenschap. Worden dit de eerste resultaten waarover we wél naar

huis durven schrijven? *Nope*. Vervolgens ging het allemaal gewoon over in willekeurige djembésessies en werden we bijna overtuigd hoe alles in het universum al uitgestippeld is. Zo succesvol als de voorgangers bleek ons experiment niet te zijn, en waaraan dat precies ligt blijft nog een raadsel. Misschien toeval, misschien omdat we er niks van kunnen, misschien omdat YouTube vermoedde dat we hun grootste geheim gingen ontdekken. Het enige dat ons na dit falen nog rest, is onze excuses aanbieden. Voor de net niet overschreden datalimiet, maar vooral voor uw verspilde tijd om tot hier te lezen.

● ● ●

“

Zo succesvol als de
voorgangers bleek ons
experiment niet te zijn

Blandina's zijn van Venus en de rechtenboys van Mars

DE WETENSCHAP ACHTER DE SIMON-TEST

door Daan Van Cauwenberge, Vincence De Gols en Arthur Jacobs

foto door Arthur Jacobs

De SIMON-test: het is een al te bekende naam voor iedere student die even heeft moeten slikken bij het maken van een studiekeuze. Minder gekend is wellicht de wetenschap achter deze oriënterings- en positioneringstest.

Een kersvers academiejaar vormt de ideale gelegenheid om diepgewortelde frustraties weer even de vrije loop te laten. Zo wordt in kranten opnieuw wekenlang gekibbeld over alles omtrent het universitaire leven.

Maar de meest gefrustreerde commentator is misschien wel de student zelf, die met nog maar eens een nieuw academiejaar in zicht zijn opgekropte ergernissen plots weer in het verschiep ziet liggen. Zo duikt de discussie rond de SIMON-test weer op. Een gevoelig onderwerp, zo blijkt. Veelal rijst de vraag wat voor iets die SIMON nu eigenlijk is: een kwakzalver of een orakel? Wij vroegen het aan **Lot Fonteyne**, verantwoordelijke voor de SIMON-test.

“

Zou jij het zien zitten om op een boorplatform te werken?

EEN GROOT PROJECT

Voor sommigen doet de SIMON-test slechts een pover belletje rinkelen, misschien vaag geassocieerd met verloren zomeruren. Begrijpelijk, want voor velen is het vast al even geleden dat ze, met klamme handen tokkelend op het toetsenbord, de test hebben ingevuld.

De SIMON-test is een oriënterings- en positioneringsinstrument. Het oriënterend gedeelte van de test, 'Vraag het aan SIMON', bestaat uit een resem vragen die erop gericht zijn de interesses en vaardigheden van de student bloot te leggen. Om deze in kaart te brengen wordt een brede waaier aan vragen op je afgevuurd, variërend van "Organiseer jij graag evenementen?"

tot "Zou jij het zien zitten om op een boorplatform te werken?"

Het tweede deel van de test gaat daar verder op in. Hier wordt aan de hand van een extra portie vragen en aanvullende testen berekend hoe geschikt iemand is voor een specifieke richting. Voor iedere student bepaalt SIMON de slaagkans, gaand van 'zeer laag' en 'laag' tot 'vrij hoog' en 'hoog'. Studiekeuzers kunnen deze informatie gebruiken om een opleiding te kiezen die aansluit bij hun interesses en talenten.

Studenten die net starten in een opleiding worden dan weer geconfronteerd met 'SIMON zegt'. Na het invullen van de test krijgen zij eveneens feedback over hun slaagkans en over hoe hun

vaardigheden zijn afgestemd op hun studiekeuze. Zo kunnen zij zien hoe ze ervoor staan bij de start van hun opleiding. "De nadruk ligt in deze laatste test op remediëring", aldus Fonteyne. "De stap om studiehulp te zoeken blijft erg groot. Er is een enorm aanbod aan remediëring vanuit de universiteit. Helaas maakt niet iedereen daar gebruik van en de mensen die er wel gebruik van maken, zijn dikwijls niet degenen die er het meest behoefte aan hebben. Met het SIMON zegt-feedbackrapport hopen we de juiste studenten te activeren om tijdig hulp te zoeken."

ON THE ORIGIN OF

Ieders gezicht vertrekt in een kritische frons. Hoe kan men aan de hand van wat ik intik achterhalen in hoeverre mijn

“

Blandino's zijn artistiekelingen gekenmerkt door gewaagde kledingkeuzes.

academische loopbaan succesvol zal verlopen? Tijd om de *black box* te openen. Fonteyne schetst hoe het programma tot stand is gekomen. "We zijn begonnen in 2012, toen we aan alle nieuwe studenten vroegen om SIMON in te vullen. Op het einde van het jaar keken we dan naar hun resultaten: wie slaagt, wie slaagt niet? Zo konden we hun antwoorden

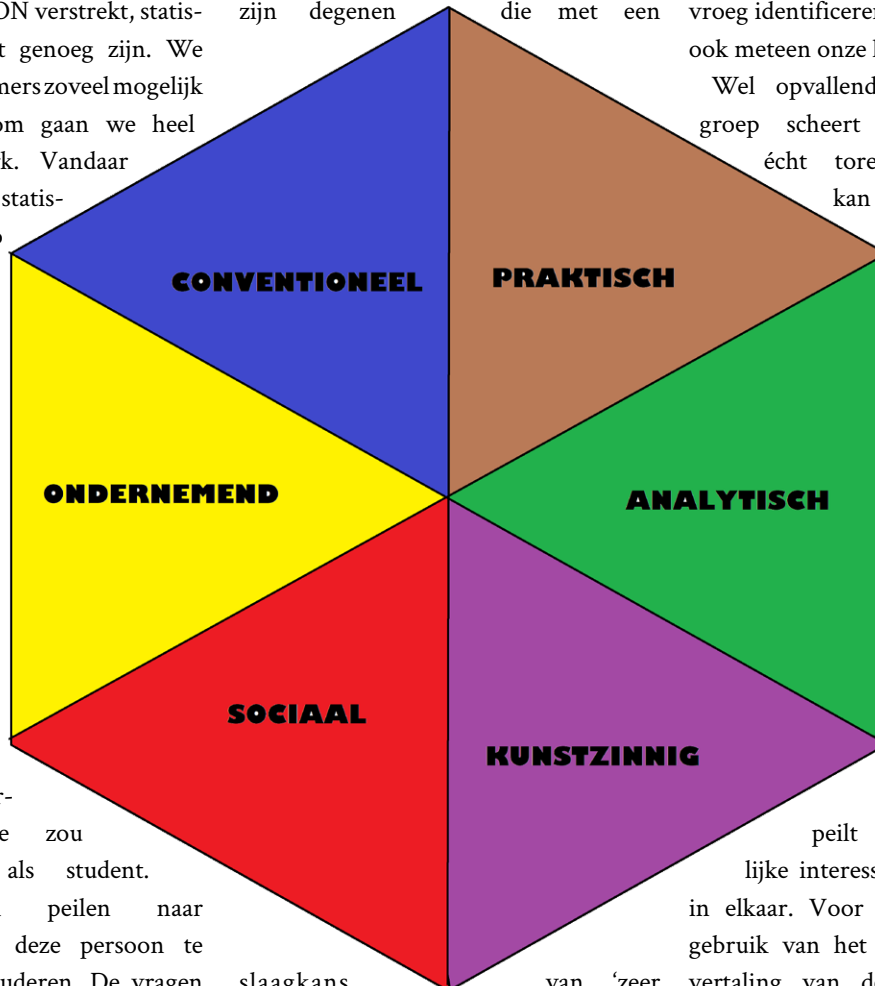
op de SIMON-test in verband brengen met hun latere slaagcijfers aan de universiteit. Sterker nog, konden we dat voor iedere opleiding afzonderlijk doen.” Op die manier kan men nagaan welke factoren belangrijk zijn om het goed te doen in een opleiding.

“We hebben dat een aantal jaren gedaan, totdat we zeker waren dat de slaagkansen die SIMON verstrekt, statistisch gezien robuust genoeg zijn. We willen fout advies immers zoveel mogelijk vermijden en daarom gaan we heel voorzichtig te werk. Vandaar dat heel wat data en statistische analyses zo belangrijk zijn in ons onderzoek.”

De vragen die SIMON stelt om je slaagkans te bepalen toetsen drie factoren: cognitieve vaardigheden, studeervaardigheden en persoonlijkheid. Onder cognitieve vaardigheden verstaat men de basiskennis en het redeneervermogen dat je zou moeten bezitten als student. Studeervaardigheden peilen naar de manier waarop deze persoon te werk gaat bij het studeren. De vragen over persoonlijkheid achterhalen onder meer de motivatie en volharding van een student. Het hangt af van richting tot richting welke factoren het meest doorwegen. “Het meest frappante is dat je voor elke opleiding een goede basiskennis moet combineren met persoonlijkheidsfactoren en studeervaardigheden. Er is niet slechts één opvallende *risk factor*.”

HEEL ACCURAAAT

Dat SIMON statistisch sterk in zijn schoenen staat, blijkt uit de cijfers. Wanneer iemand bij zijn slaagkans ‘laag’ krijgt, heeft deze persoon maar 30% kans op slagen, iemand met een uitslag ‘vrij hoog’ 55% en de mensen met de hoogste uitslag lezen 70% kans op slagen te hebben. Maar het meest opvallend zijn degenen die met een

slaagkans van ‘zeer laag’ geconfronteerd worden. In deze groep hebben studenten slechts 6% kans op slagen in hun richting. Een resultaat van de zuinige manier waarop de test met deze classificatie omspringt om studenten niet onterecht te ontmoedigen de opleiding aan te vatten of verder te zetten.

Fonteyne is zich bewust van deze sterke uitkomst. “Je gaat weinig modellen met zo’n grote accuratesse vinden (lacht). Dat komt deels doordat we op basisvaardigheden inzetten. In SIMON zul je geen

complexe taalvraagstukken of onmogelijke wiskunderaadsels aantreffen. Op die manier wordt het eenvoudiger om te zeggen wanneer iemand het écht moeilijk zal hebben in een studie. Als iemand immers echt niet over die basiscompetenties beschikt, dan wordt het bijzonder moeilijk om alsnog te presteren. Die groep studenten kunnen we al heel vroeg identificeren en die bieden we dan ook meteen onze hulp aan.”

Wel opvallend: voor geen enkele groep scheert het slaagpercentage écht torenhoge toppen. Dit kan Fonteyne echter verklaren: “Je kunt wel alle noodzakelijke vaardigheden bezitten, maar gewoon elke nacht in de Overpoort hangen en dan komt er toch niets terecht van al je capaciteiten.”

PAKSOC

We hebben echter nog altijd geen inzicht in het deel van de test dat peilt naar onze persoonlijke interesses. “Die zitten anders in elkaar. Voor interesses maken we gebruik van het PAKSOC-model, een vertaling van de bekende RIASEC-persoonlijkheidstesten. Wat we daar doen is in eerste instantie bepalen waar iemand zich bevindt in dat model.”

Het PAKSOC-model is een zeshoekig spectrum dat mensen een score geeft op zes verschillende karaktertrekken. “Praktisch, dat spreekt voor zich. Analytisch betekent dan weer willen weten hoe de zaken in elkaar zitten. Kunstzinnig, je zou het appreciëren van schoonheid in al haar vormen kunnen noemen. Dan heb je het Sociale: werken met mensen. Het Ondernemende:

niet bang zijn om te organiseren. En tot slot ook het Conventionele: op zoek gaan naar structuren en regels kunnen naleven.”

De vorm van een zeshoek is dus niet uit esthetische of symbolische overwegingen gekozen. Toch schuilt er een zekere schoonheid in het model. “Dat model zit zo in elkaar dat die ‘persoonlijkheidstypes’ niet lukraak geordend zijn. Mensen die praktisch zijn, leunen bijvoorbeeld vaak dichterbij analytische mensen dan bij kunstzinnige mensen. Daarom staan die twee naast elkaar in de figuur. Het conventionele en het creatieve staan dan weer lijnrecht tegenover elkaar. Die is duidelijk, want waar de ene regeltjes volgt, voelt de ander zich een vrije geest.”

DE STEREOTIEPEN ZIJN WAAR

Aan de hand van waar iemand op dit spectrum belandt, is het mogelijk te achterhalen in welke studie hij/zij het meest geïnteresseerd zou zijn. Door de succesvolle studenten van een richting te vragen de PAKSOC-test in te vullen, verkrijgt het team achter SIMON immers steeds betere informatie over de typische persoonlijkheid van een student van die opleiding. Men kan zo bepalen of jouw persoonlijkheid wel strookt met die van je voorgangers. De test verwetenschappelijkt dus wat zonneklaar is voor iedere oplettende student. Al turend naar de doorsnee PAKSOC-resultaten van een richting, merk je hetzelfde op als wanneer je de stereotiepen over faculteiten onder de loep neemt. Blandino's zijn artistiekelingen gekenmerkt door gewaagde kledingkeuzes, ook wel eens "bedenkkelijk" genoemd door deugdelijkere faculteiten.

Zo'n stellingen zijn veralgemenend, maar net als de gemiddelde PAKSOC-scores vormen ze een basis waarmee je

kan inschatten of een persoon geschikt is om een bepaalde studie aan te vatten. Om overmatige generalisering te vermijden, specificeert de test wel naargelang afstudeer-richting. “Want, bijvoorbeeld bij de psychologie, krijg je wel een verschil tussen klinische psychologie, die dan eerder op het kunstzinnige gericht is, en bedrijfspsychologie die eerder het praktische karakter vereist. Maar ze hebben alletwee dat sociale in zich.”

“
Je gaat weinig modellen
met zo'n grote
accuratesse vinden

Er zit meer in een liedje dan je denkt, bewijst SIMON dus. De resultaten die na een aantal uren invullen op je scherm verschijnen, baseren zich op een groter achterliggend mechanisme dan menig disculant beweert. Uitkomsten betekenen daarnaast ook geen definitief advies. De bedoeling van het instrument is net om ermee aan de slag te gaan. 'Het blijft een hulpmiddel', beaamt Fonteyne. En dat onthouden we dan weer voor de discussie volgend jaar.

Straffe kortingen op kranten en magazines!

tot
-68%

Studenten abonnement.be

Krijg héél veel korting op Het Laatste Nieuws, De Morgen, Humo, Dag Allemaal, Story, TV Familie, TeVe-Blad en Goed Gevoel met je studentenkaart.

BEKIJK ALLE KORTINGEN OP
STUDENTENABONNEMENT.BE
Leerkracht? Bekijk de exclusieve aanbiedingen op leerkrachtenabonnement.be

DeMorgen.

HLN HET LAATSTE NIEUWS

**Dag
allemaal**

HUMO

story

**TeVe
BLAD**

**tv
familie**

**Goed
Gevoel**

Aanbod geldig in België tot 31/08/2019 voor hogeschool- en universiteitsstudenten in voltijds dagonderwijs. Alle voorwaarden op studentenabonnement.be

16 OKTOBER: Film Music and Sound Seminar

@ Vooruit

SEMINARIE – Evenementen in overvloed tijdens Film Fest Gent, zo ook het *Film Music & Sound Seminar* dat doorgaat op 16 oktober in de Vooruit. Deze editie komen **Carter Burwell**, componist bekend van onder andere *Three Billboards Outside Ebbing, Missouri* en **Skip Lievsay**, sounddesigner van *Silence of the Lambs* spreken over de artistieke samenwerking tussen regisseur, componist en sounddesigner. Beiden werkten ze al samen met de **Coen brothers** – *need I say more?* Tickets verkrijgbaar via www.filmfestival.be.

10 OKTOBER: JORDAN MACKAMPA

@ Bar Mirwaar

CONCERT – Nog nooit van **Jordan Mackampa** gehoord? Deze singer-songwriter die in Kinshasa geboren werd en in Londen opgroeide zal je zeker kunnen bekoren als je fan bent van **Lianne La Havas** of **Michael Kiwanuka**. Zijn songs zijn voornamelijk door blues en soul geïnspireerd. Beluister alvast zijn single *One In The Same* als je benieuwd bent naar zijn in gospel gedrenkte stem. Als dat naar meer smaakt, kan je hem voor een klein prijsje in hoogsteigen persoon gaan bewonderen op 10 oktober in Bar Mirwaar. Tickets verkrijgbaar via Democracy.

19 OKTOBER: DE DAMES VAN DE BAROK

@ MSK

TENTOONSTELLING – Op vrijdagavond 19 oktober geeft het MSK de aftrap van een nieuwe tentoonstelling die zich concentreert op de rol van vrouwelijke kunstenaars in Italië tussen de late renaissance en de barok. Hoe verging het schilderessen in een wereld gedomineerd door mannen? Het MSK laat aan de hand van een vijftigtal werken zijn licht schijnen op een wereld die in het verleden vaak verborgen is gebleven en neemt je zo mee naar een keerpunt voor de vrouw in de kunstgeschiedenis. De tentoonstelling loopt van 20 oktober 2018 tot 20 januari 2019.

26 SEPTEMBER: SHUT UP AND WRITE #10

@ Herberg Macharius

WORKSHOP – Schrijf je ook graag maar kom je er vaak niet aan toe? Geen nood, voor jou bestaat er zoets als een schrijf-event voor niet-schrijvers. Het concept is zeer simpel: de deelnemers zetten zich aan een tafel, er wordt een timer gezet van een uur gedurende hetwelk er niet gesproken wordt, maar alleen geschreven. Na een uur mag iedereen opnieuw praten. Het is zeer vrijblijvend, niemand moet voorlezen en er is geen coaching voorzien, maar het geeft je wel de mogelijkheid om jezelf te verplichten de tijd te nemen om te schrijven.

Lily Edwards is de *nom de plume* van een studente Algemene Economie aan de Ugent. Je vindt haar gedichten terug op lilyedwardspoetry.wordpress.com. Wil jij jouw gedicht ook in Schamper? Stuur een mail naar cultuur@schamper.be.

WE LEZEN HUN VERDRIET
WE KIJKEN NAAR DE STRIJD
WE HOREN DE SNIKKEN
WE VOELEN HET LEED

WE GRAAIEN ONS GEZICHT
WE ZIJN HET NIET

WE HOREN STEMMEN
IN EEN VREEMDE TAAL
ZE VLUCHTEN
NAAR EEN BESTAAN
WIJ ZIJN HUN DROOM
HUN ZEKERHEID
WIJ BESTAAN

INDRINGERS
VREEMDEN
MIGRANTEN

WIJ

ZIJ

WIJ ZIJN VRIJ

ZIJ ALLEEN
ZIJ ZIJN ONS

ZIJ ZIJN MENSEN
ZIJ WILLEN LEVEN
WIJ LEVEN
VER VER WEG
LIEFST NOG VERDER
NIET DICHTERBIJ
NIET NAAST MIJ

OORLOG

GEEN BEGRIP

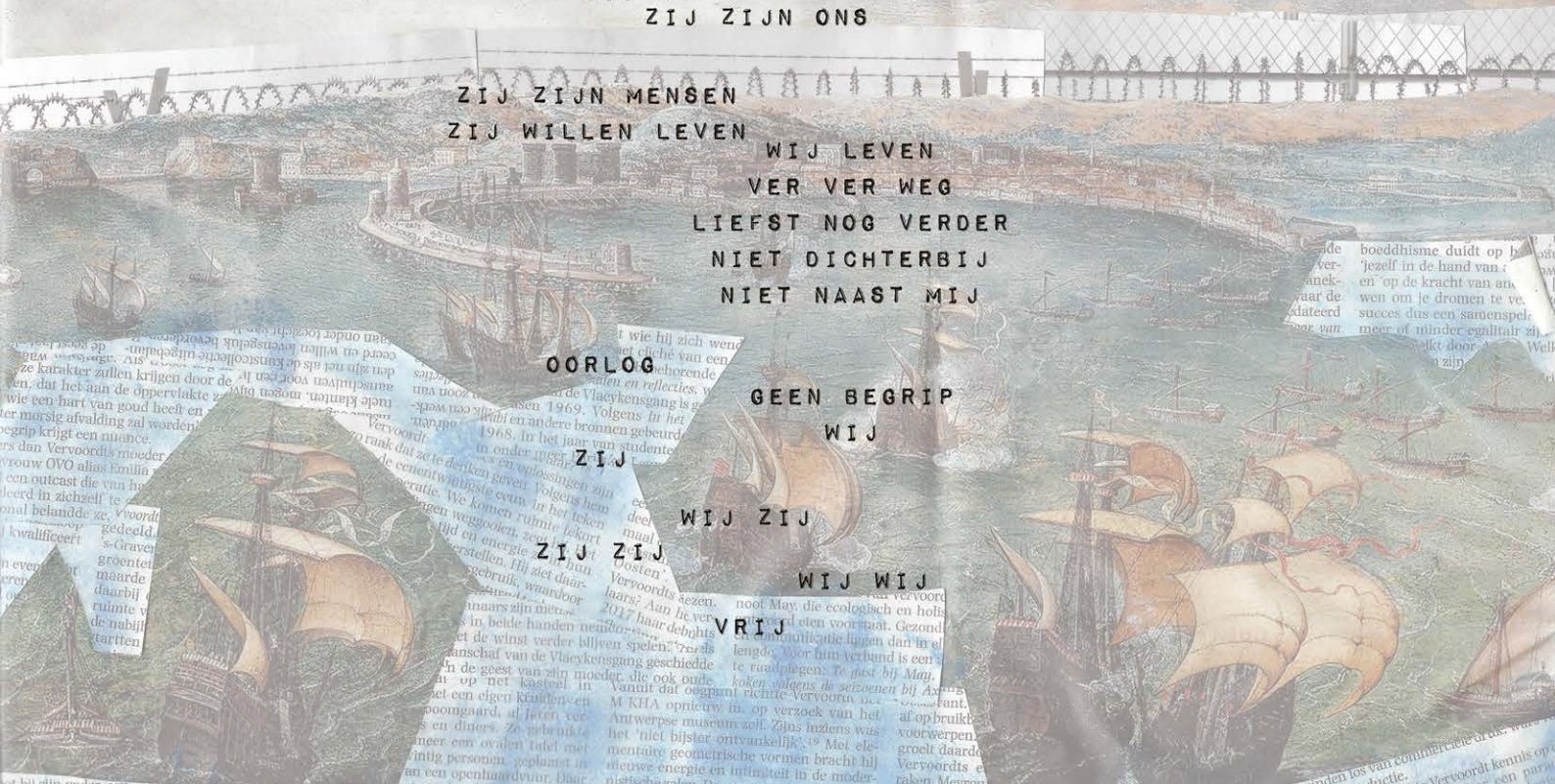
WIJ

WIJ ZIJ

ZIJ ZIJ

WIJ WIJ

VRIJ

De (muzikale) reizen van Eva De Roovere

door Sarah Van Meel

Lier begin juni. Op een terras deze zomer praat Eva De Roovere met een enthousiasme en levensgoesting waar menig jongeren een puntje aan kunnen zuigen. Toen nog snikkend heet, was het een plezier te verdrinken in haar reeënogen.

SOLOARTIEST

In één ademteug beschrijft ze haar solocarrière. Ze laat uit niets blijken dat deze niet zo originele vraag al een paar keer aan haar is voorgelegd. "Ik schrijf mijn eigen nummers en mijn eigen albums onder mijn eigen naam. Dat is niet altijd zo geweest. Destijds ben ik begonnen als folkzangeres bij de **Kadril**, een Gentse folkgroep. Via Kadril ben ik dan bij **Oblomow** terecht gekomen. Dit was een project met internationale muzikanten. Met **Gerry De Mol** heb ik het project *Kleine blote liedjes* gedaan, dit bevat *songs* gebracht met enkel stem en gitaar. We hebben twee cd'tjes met dit

project uitgebracht maar ik zat met een ei. Ik wou mijn eigen liedjes kwijt."

De Roovere broedde op een plan en de rest is geschiedenis. Ze bracht onder eigen naam een album uit, gemaakt met vrienden. Haar eerste album heet *De Jager*. "Dat was bedoeld als een popalbum in het Nederlands, hoewel het vaak als kleinkunst wordt aangeduid." Ondertussen heeft De Roovere vier Nederlandstalige albums uitgebracht en ook eentje in het Engels, *Chanticleer*. Tussen het opnemen van platen besteedt zij haar aandacht ook aan andere projecten. "Ik heb momenteel een project lopen met mijn neef **Wim Punk**. We hebben een album uitgebracht, *The*

Skinny Genes. Nu ben ik bezig aan een nieuw album."

AMERICAN DREAM

"Ik schrijf het liefst en het best in het Nederlands, maar doordat ik tijdens een internationale songschrijversweek een paar Amerikanen had leren kennen, begon ik ook in het Engels te schrijven. **Bob Neuwirth**, die heel lang de tourmanager van **Bob Dylan** is geweest, heeft mij voorgesteld aan een paar andere mensen. Ik ben dan heel vaak over en weer gegaan naar de VS. De *songs* die ik toen schreef waren in het Engels en ik twijfelde om ze te vertalen, maar mijn Amerikaanse vrienden

hebben me overtuigd om ze in het Engels te brengen. Het in het Engels opnemen van een album is dus op een zeer natuurlijke manier tot stand gekomen.”

“Vorig jaar heb ik acht maanden in Iowa gewoond. Het jaar daarvoor ben ik gaan reizen, opnemen en schrijven in L.A., Nashville en Houston. Ik bleef overal telkens twee dagen, een dag om te schrijven en een dag om op te nemen. De acht maanden in Iowa heb ik doorgebracht door er te spelen, wat eigenlijk niet mocht omdat ik geen vergunning had om op te treden (*gniffelt*).”

BREEDBEELD

Het thema van haar nieuwe album is niet zo lukraak gekozen, maar hangt samen met de evolutie van De Roovere als mens. “Ik merk dat de thema’s waar je over schrijft ook wel wat mee gaan met de leeftijd. Tussen mijn twintig en mijn dertig was ik vooral bezig met vragen over liefde.” We polsen hoopvol of wij antwoorden zullen krijgen op ons dertigste. “Wel, er komen antwoorden, maar of dat oplossingen zijn, dat weet ik niet. En daarna bots je weer op nieuwe vragen.”

“Tussen je dertig en veertig ben je niet meer bij het nieuwe talent. Je bent al wat gevestigd in wat je doet en dus komen er andere vragen naar voren. Je stelt jezelf de vraag of je de juiste keuze hebt gemaakt. In elk opzicht. Het begint iets filosofischer te worden. Dit jaar word ik veertig, dus ik heb weer een periode afgesloten. Ik merk dat ik minder met mezelf bezig ben en meer met de wereld rondom mij. Je hebt eerst tijd nodig om te zoeken wie je bent en wat je wil vertellen. Hoe kunnen we ervoor zorgen dat onze maatschappij een optimale maatschappij wordt? Dat is een vraag die mij echt bezighoudt.”

SCHRIJFKRIEBELS

Muziek maken, daar komt het schrijven van teksten vaak bij kijken. Maar niet alle tekst die geschreven wordt, wordt in een lied gegoten. Zo heeft De Roovere een

tijd geleden een poëziebundel uitgebracht waarin tal van ongebruikte teksten zijn ondergebracht. Naast de bundel, heeft ze ook het boek *ik is perfect* geschreven in opdracht van Lannoo. De titel is een toespeling op het nummer dat ze samen met Diggy Dex bracht, *Fantastig toch*. “Lannoo brengt elk jaar een essay uit

“

Ik geloof dat je geboren wordt als muzikant

van ongeveer een honderdtal bladzijden voor de maand van de spiritualiteit. Het thema dat ik kreeg was 'perfectie'. Wat erin staat? Voornamelijk brieven die ik schreef naar mensen die nog leven of niet meer leven.”

MUZIEKWERELDREIS

We vragen haar naar de gedachten en dromen die af en toe eens rondwaaien in haar hoofd, waar ze prompt op antwoordt dat ze graag eens in een film wil spelen en dat ze het in elk interview laat noteren. Je weet maar nooit. Verder vertelt ze dat ze het geluk heeft het leven te leven waar ze van droomt. “Ik heb ongeloofelijk veel vrijheid als mens en ik neem die ook. Ik heb geen kinderen, ik

heb ze nooit gewild. Maar heb ik dan de essentie van het leven gemist, vraag ik me soms af. Er zijn nog andere dingen in het leven. Muziek bijvoorbeeld. Ik geloof dat je geboren bent als muzikant, dat je geboren wordt met een soort van kennis. Dat het mijn taak is om muziek te maken, maar wat de boodschap moet zijn, dat verandert. Ik heb letterlijk een podium om iets te zeggen.”

“Wat echt een grote droom is, is een reis rond de wereld maken in teken van muziek. Ik heb het, misschien naïeve, idee dat je hier eigenlijk geen geld voor zou moeten nodig hebben. Ik weet dat heel veel mensen dat durven, zo zonder geld een wereldreis doen, maar ik weet niet of ik dit durf. Ik weet niet of ik zoveel vrijheid durf nemen om gewoon te vertrekken. Iemand zei me dat ik geen schrik hoeft te hebben geen slaapplek of geld te hebben, want ik heb mijn muziek. Als ik op de hoek van een straat ga staan dan kan ik daar geld mee verdienen. Niemand kan mij dat afnemen, dat talent. Uw geld, uw bezit kan afgenomen worden. Maar wie je bent en wat je kan, dat kan niemand u afnemen. Ik moet nog zoveel zien, ik hoop dat ik nog veel tijd heb (*lacht*).”

Student Kick-Off 2018

WINNAARS STUDENT ROCK RALLY AAN HET WOORD

door Linus Vermeulen, Luna Nys

Naast massaal veel studenten, een rijkelijk stromende hoeveelheid bier en een ongetwijfeld aanzienlijk aantal katers, zorgde de Student Kick-Off ook dit jaar voor de gepaste muziek. Zo gaven onder andere Mermaid en Yokan het beste van zichzelf bij de stralende namiddagzon.

MERMAID

Mermaid biedt je dromerige en tegelijk passioneel warme pop aan. Toegankelijk en toch voer voor de meerwaardezoeker. Een snelle kennismaking volgde op de Student Kick-Off.

Hoe zouden jullie jullie muziek omschrijven?

Lotte: "Mermy, altijd mermy music."

Wat bedoel je daar precies mee?

Lotte: "Dat omvat glitterende muziek, zoals water en golven. Een beetje zwoel, dansbaar. Zo zachte, fluwelen dingen. Ik vind een *mermaid* gewoon een leuk wezen, vandaar de naam."

Hoe lang zijn jullie al bezig als groep?

Lotte: "Twee jaar en een half, zoiets. Eerst was het enkel Eno, Ruben, Robbe en ik. Dan later Hanne, maar echt niet zo veel later. En dan Jérôme."

Hanne: "We misten nog iets."

Robbe: "Een smile op het podium (*iedereen lacht*)."

Hanne: "Nu is het compleet."

Hoe is het exact begonnen? Wat was eigenlijk het idee?

Lotte: "Ik had eigen nummers die ik wou brengen. Ik ben dan op zoek gegaan naar hoe ik mezelf zo goed mogelijk kon uitdrukken. Dat is gegroeid met meer mensen die helpen aan mijn nummers en werken aan het concept, en nu zijn we tot dit gekomen."

Reflecteert de tekst en de vibe ook hoe je in het leven staat?

Lotte: "Ja, ik denk van wel. Alles wat ik niet kan zeggen en doen in het normale leven, kan ik in die nummers steken. Dingen zoals dromen, die niet echt kunnen, maar wel echt voelen."

Hoe was jullie tour in Frankrijk?

Lotte: "Het was een akoestische tour, enkel met mij en Robbe."

Robbe: "Het was een uitdaging om de nummers eens 'uit te kleden' eigenlijk. Ze omzetten naar één gitaar en zang. Het is eigenlijk wel goed gegaan, hé?"

Lotte: "Ja, en ander publiek."

Robbe: "Super gezellig."

Hanne: "Ze waren ons eigenlijk gewoon beu (*lacht*)."

Geen sappige tourverhalen?

Lotte: "Nee, want wij zijn echt zoals broer en zus, echt saai (*iedereen lacht*). Er is niets gebeurd eigenlijk, hé?"

Robbe: "Je hebt wel frieten in ossenvet gegeten."

Lotte: "Dat is echt mega-erg, ik ben *vegan (iedereen lacht)* en ze hadden mij frieten in ossenvet gegeven! Massa's erg, ik wist dat niet, maar ik heb er wel een beetje van gegeten."

Robbe: "Dat is het sappigste, denk ik."

Hoe zien jullie de toekomst?

Lotte: "Dat is een moeilijke vraag. Ik denk dat we dat momenteel echt aan het uitzoeken zijn. Dat dit wat een kantelmoment is."

Wat zijn jullie ambities?

Lotte: "Ik denk dat we allemaal supergraag spelen en optreden. Dat is gewoon het leukste, dat mag zoveel mogelijk, als het kan."

Hanne: "Boek ons."

Lotte: "Ja, we zijn ook op zoek naar boekingen, eigenlijk. En een manager. Dusja, zet dat maar in jullie blad (*lacht*)."

YOKAN

Ambitieuze electropop met leuke twistlagen. Onder de vleugels van hun getalenteerde zanger weten ze als geen ander een aanstekelijke song te creëren.

Hoe vonden jullie het optreden vandaag?

Tibor: "Leuk, we hebben ons geamuseerd! We hadden nog nooit op zo'n groot podium gestaan."

Jasper: "Het nieuwe was enorm spannend voor iedereen. Normaal moeten wij alles opstellen en zelf meesleuren en nu waren er mensen om onze versterkers aan te sluiten. Dat was wel iets nieuws dat naar meer smaakt!"

Tot voor kort heette jullie band 'Jay and the Coffee'. Vanwaar de naamsverandering en wat betekent jullie nieuwe naam?

Lukas: "De naam Jay and the Coffee is al zeer lang geleden verzonnen, toen we echt nog nergens stonden. Ondertussen zijn wij als band, onze muziek en onze visie op muziek heel erg veranderd. Die flauwe naam vonden we daar echt niet meer bijpassen. Onze nieuwe naam is dan Yokan geworden, wat een soort Japans

dessert is, gemaakt van gelatine, en het ziet er echt afschuwelijk uit (*lacht*)."

Tibor: "Het is blijkbaar wel heel lekker!"

Lukas: "Is dat zo? Ik weet het niet, ik heb het nog nooit gegeten, maar ik wil het eigenlijk wel echt graag eens eten."

Volgens onze research betekent 'Yokan' in het Japans 'voorgevoel', maar dat wisten jullie dan niet?

(algemeen gelach)

Jasper: "Ola, nu hebben we een nieuwe uitleg!"

En hebben jullie voorgevoelens over de toekomst van jullie band?

Lukas: "Voorgevoelens niet echt, maar we hopen wel om op de grootste podia te staan, nog veel te mogen groeien en te mogen blijven bestaan als vrienden en als band."

Hoe zouden jullie jullie muziek omschrijven?

Simon: "Een mix van verschillende soorten stijlen, maar vooral popmuziek. We proberen ook onze eigen visie op muziek erin te steken. Op die manier is het niet gewoon commerciële

popmuziek, maar zit er ook een soort van ziel in de muziek die we maken."

Jullie hebben net een nieuwe single uitgebracht. Wat hopen jullie dat die gaat teweegbrengen?

Lukas: "Wel, onze vorige single, die nog onder onze vorige naam is uitgebracht, had onverwachts een gigantisch succes op Spotify."

Tibor: "We zaten aan een stuk of 55.000 streams, maar slechts een heel klein deel vanuit België. Ze kwamen vooral uit Turkije, Frankrijk, Polen en Duitsland."

Lukas: "Mensen die ons nooit live gaan zien (*lacht*)."

Tibor: "Door een of andere reden is dat nummer in de *release radar* en *discover weekly* terechtgekomen van Spotify."

Lukas: "Nu hopen we dat deze single dat een beetje zou kunnen evenaren. We hebben wel een gevoel dat deze single in Gent al iets meer in de belangstelling is gekomen. We hopen dat die belangstelling nog wat groeit. Mocht het bij radio's terechtkomen zou dat zeer mooi zijn, maar we zien wel."

Tibor: "We krijgen nu airplay op *Urgent.fm*, dus dat is al zeer fijn."

PASSIE
VOOR

film

Studio Skoop

5 CINEMA'S + FILMCAFÉ

Auteurs- en wereldfilms in de beste omstandigheden

Digitale cinema in een uniek kader

En een vree wijs café met 'coole' drank en muziek

'The House That Jack Built' van Lars Von Trier
FOTO

Het Lam Gods

door Daan Van Cauwenberge

"*Het Lam Gods* is erg klein, maar voelt erg groot" of dat is althans wat wij tegen elkaar zeiden toen wij op het einde van het zogenaamde 'schandalenstuk' de zalen van het NTGent verlieten. Dat is vast niet wat je verwacht had van een stuk dat vooral bekendstaat om zijn fascinatie met openbaar vrijen en Syriëstrijders, maar laat ons toe ons punt een beetje meer te verduidelijken.

Misschien dat we eerst een antwoord bieden op de vraag die je jezelf waarschijnlijk al stelt sinds je voor het eerst een foto zag van die vrijende mensen in het NTGent: "Waar de fuck gaat dit over?" Dat is niet zo'n makkelijke vraag. *Het Lam Gods* gaat op zoek naar het verhaal op en achter het welbekende schilderij. Enerzijds gaat het op zoek naar de hedendaagse interpretatie van onderwerpen die een half millennium geleden al de gebroeders Van Eyck inspireerden om hun meesterwerken te schilderen: de schepping, het leven, God, destructie. Maar het blijft niet bij een deconstructie van deze ideeën, ook gaat men op zoek naar de modellen voor

ons hedendaags lam. Op die manier gaat men op zoek naar simpele mensen die een rol groter dan een menselijk leven moeten neerzetten, en dat doen ze op erg menselijke wijze.

Lam Gods is een diep spiritueel schouwspel dat probeert om te gaan met een paar van 's werelds oudste vragen, die ook al terug te vinden waren in het originele schilderij. Je wordt op het podium geconfronteerd met liefde, geloof, geboorte, seks, het verleden, een

“

Je wordt geconfronteerd met liefde, geloof, geboorte, seks, het verleden, een thuis en zelfs de dood

thuis en zelfs de dood. Behoorlijk zware thema's die het stuk toch op een luchtige wijze naar voren weet te brengen.

Aan de hand van die thema's gaat dit stuk echter niet op zoek naar onze Alvader in de Hemel, maar blijft het

met zijn beide voeten stevig op de aarde staan. Een herder stelt in vraag wat het betekent om te leven van andere dieren. Een moeder brengt een uiterst emotionele getuigenis over haar zoon die naar Syrië is vertrokken. Een vrouw geniet van haar lievelingsnummer enkele weken voor haar dood. Dit erg menselijke schouwspel toont een mensenleven in zijn totaliteit: zowel de delen waar we graag over spreken als de delen die we het liefst diep onder de grond zouden willen begraven. Dat laatste wordt nog eens extra bevestigd door het sterk overdreven schandaalimago dat het stuk heeft weten te veroveren.

Een stuk is natuurlijk maar zo goed als zijn acteurs. Alleen moeten wij u het antwoord schuldig blijven op de vraag of wij wel acteurs gezien hebben. Tuurlijk staan **Frank Focketyn** en **Chris Thys** bekend als veteranen op de Vlaamse planken, maar in dit stuk kon je hen moeilijk van acteren beschuldigen. In een poging een hedendaags *Lam Gods* op te stellen komt de kijker, alsook de theatermaker, in aanraking met een waaier aan verschillende mensen uit alle hoekjes van onze samenleving. Een beetje zoals ook de gebroeders Van Eyck vast met hun Vlaanderen geconfronteerd werden toen ze plots op zoek moesten gaan naar een model dat God wou spelen. En op deze manier blijkt ook nogmaals de kracht van het theater om toch altijd een link te leggen met de werkelijkheid.

Met dit soort kleine anekdotes weefde het stuk een lappendeken aan levensvragen en slaagde het erin zichzelf tot op zekere hoogte te overstijgen. Kort samengevat: *Lam Gods* is erg klein, maar voelt erg groot.

ProfAdvisor

tekst en illustratie door Luna Nys

WERKGROEP ONDERWIJSEVALUATIES GAAT VOOR NIEUWE STRATEGIE

Afgelopen academiejaar experimenteerde de UGent met het verplicht maken van onderwijsevaluaties aan de hand van de grove maatregel die toelaat studenten de toegang tot Minerva af te nemen. Het testjaar zit erop en het hele systeem werd geëvalueerd. De resultaten waren bikkelhard en een nieuwe evaluatiemethode bleek cruciaal.

De kans op het verliezen van de toegang tot het online leerplatform Minerva zorgde bij veel studenten voor enorme frustraties. Zo erg zelfs dat ze met veel plezier leugens verspreidden in de evaluatie of redenen verzonnen waarom ze bepaalde opleidingsonderdelen niet hadden gevolgd. De werkgroep kon dan ook niet anders dan het hele idee overboord te gooien en op zoek te gaan naar iets nieuws. Bijgevolg introduceerde ze begin deze week de app *ProfAdvisor*.

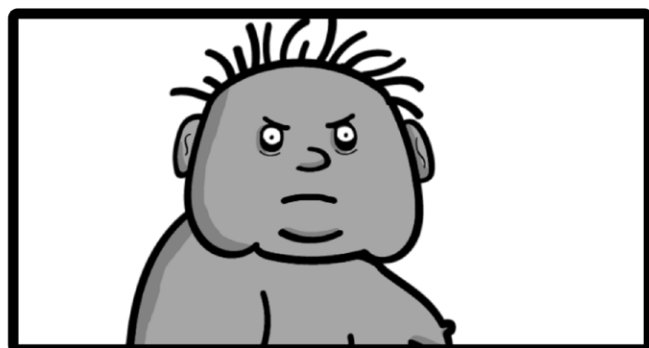
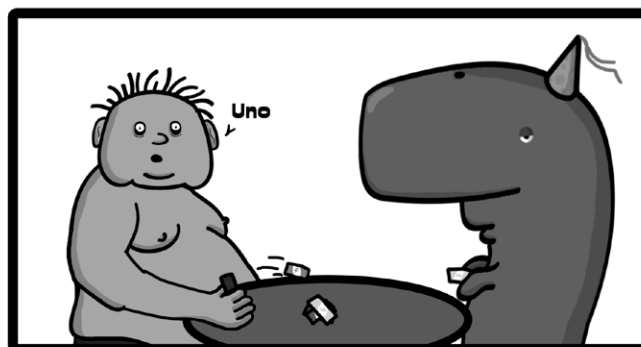
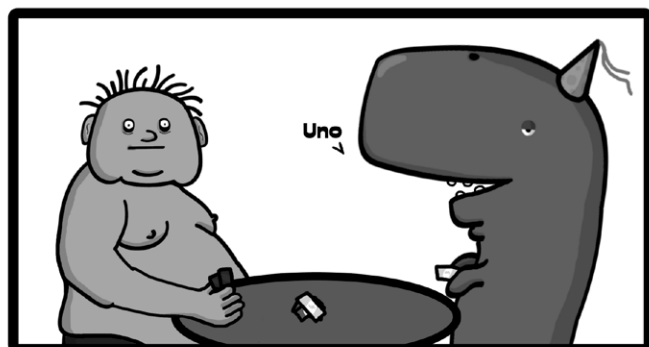
Deze mobiele applicatie maakt het zeer laagdrempelig om proffen te evalueren op elk moment van het academiejaar. "Een zeer bewuste strategie", laat de denkgroep ons weten. "Op deze manier nemen

studenten niet de tijd om hun frustraties op orde te zetten, maar kunnen ze alles er gewoon uitgooien wanneer het hen uitkomt. Een pilootproject van de app toonde ons bijvoorbeeld duidelijke pieken de avond voor het examen. Deze pieken waren opvallend hoger bij proffen die niet duidelijk aangeven wat al dan niet te kennen is of proffen die onduidelijkheid creëren over de tijd en/of locatie van het examen. Een andere duidelijke piek zien we aan het begin van het academiejaar. Deze piek is dan weer weggelegd voor proffen die hun slides online zetten in pdf-formaat en kiezen voor een zwarte achtergrond met witte letters, proffen die bissers verplichten een nieuw boek te kopen en tot slot proffen

die ervoor kiezen aantekeningen te maken op een krijtbord in een aula van meer dan honderd personen."

Na dit pilootproject is de werkgroep erin geslaagd de belangrijkste pijnpunten te lokaliseren. Daaropvolgend werden verschillende categorieën aangemaakt waarop studenten hun proffen kunnen evalueren. "Tijdens de testfase gebruikten we in onze applicatie dezelfde evaluatieonderdelen als bij de online evaluaties op Minerva. Uit de resultaten bleek dat 'actief leren' de minst populaire categorie was, hier hadden klaarblijkelijk erg weinig studenten een uitgesproken mening over. 'Cursusmateriaal' was dan weer te beperkt. Hierbij was een subcategorie 'slides' broodnodig. Pronkstuk van het project is te vinden in de zeer populaire categorie 'doceerstijl'. Hier werd een functie geïntroduceerd die studenten de mogelijkheid verschaft om live feedback te geven over o.a. het geluid van de microfoon, de felheid van het licht en de grootte van het geschrift. Een laatste nieuwe categorie werd 'auditoria en leslokalen'. Hierbij kwamen zo'n 87 meldingen binnen over klokken die niet op het juiste uur staan. Ruim 50 meldingen hiervan gingen specifiek over auditorium E van de Blandijn, waar de klokken ongeveer 10 minuten verschillend staan. De informatie werd inmiddels doorgegeven, maar voorlopig kwam er helaas nog geen schot in de zaak."

De liegende stagiair

Jelle (18) kijkt nu al neer op studenten met herexamens

door Emilie Devreese

"Kijk, zie je die gasten daar? Die zitten al de hele les op Facebook. Zo geraak je er niet op de unief, he." **Jelle**, sinds twee weken eerstejaarsstudent Rechten, wijst naar een groepje van drie medestudenten die hun laptops enkele rijen lager in het auditorium opengeslagen hebben. "En zie je die meisjes helemaal vooraan?", gaat hij verder, met zijn kin gebarend naar enkele

aandachtig luisterende meisjes op de eerste rij. Een van hen steekt haar vinger in de lucht om een vraag te stellen. "Altijd maar vragen, vragen, vragen. Ze snappen er waarschijnlijk niets van. Actieve betrokkenheid bij de les? Maar nee, ze zijn gewoon niet in staat om zelfstandig op dit niveau mee te denken." In de tussentijd heeft Jelle nog geen letter genoteerd onder de dubbel

onderstreepte lestitel op het cursusblad dat voor hem ligt. "Niet erg, die nota's heb ik toch niet echt nodig. Ik heb genoeg aan de cursus en mijn geheugen. Hoe dan ook, ik kijk uit naar de resultaten na de eerste examenperiode, wanneer het kaf van het koren gescheiden wordt." Vijf maanden later treffen we Jelle aan op de hogeschool. Hij studeert Office Management.

gent:

Alles wat je moet weten
over mobiliteit, sport, op kot, cultuur,...

www.studentingent.be

 Student in Gent